OŚRODEK DOSKONALENIA NAUCZYCIELI
W PILE

JAK CHRONIĆ DZIECKO PRZED ZŁEM?

Publikacja stanowi przykład realizacji zapisu „Wdrażanie dzieci do dbałości o bezpieczeństwo własne oraz innych" z nowej podstawy programowej wychowania przedszkolnego obowiązującej od 01.09. 2009 r.

MATERIAŁY ZEBRANE I OPRACOWANE
PRZEZ RADĘ PEDAGOGICZNĄ
PUBLICZNEGO PRZEDSZKOLA NR 7
IM. PSZCZÓLKI MAI W PILE

PIŁA 2008

Autorzy:

mgr Lidia Zimmermann
mgr Ewa Filipiak
Małgorzata Starzyńska
mgr Magda Rożek
mgr Teresa Soja
mgr Bożena Mielka
mgr Katarzyna Królikowska
mgr Elżbieta Utkowska

Konsultacja metodyczna:
nauczyciele doradcy
wychowania przedszkolnego:
mgr Anita Kępińska
mgr Maria Jolanta Małek

SPIS TREŚCI

1. WSTĘP……4
2. JESTEM BEZPIECZNY W DOMU……..6
3. JESTEM BEZPIECZNY W PRZEDSZKOLU.....11
4. JESTEM BEZPIECZNY NA PLACU ZABAW……..15
5. JESTEM BEZPIECZNY NA JEZDNI……20
6. JESTEM BEZPIECZNY W SIECI INTERNETOWEJ……25
7. SPIS MATERIAŁÓW WYSZUKANYCH I ZACZERPNIĘTYCH Z INTERNETU……...27
8. PREZENTACJA MULTIMEDIALNA……...39
9. SCENARIUSZE ZAJĘĆ……...54
10. SCENARIUSZ KONKURSU WIEDZY O RUCHU DROGOWYM……79
11. LITERATURA……..82

WSTĘP

Współczesny świat przynosi nam coraz więcej zagrożeń, na które w dużej mierze narażone są małe dzieci. Zatrważające są policyjne statystyki, które mówią o tysiącach dzieci zaginionych, maltretowanych, oszukanych i wykorzystywanych[1].

Zakres niebezpieczeństw jest niepokojący, gdyż dotyka najmłodszych i najbardziej bezbronnych. Ich łatwowierność i naiwność są często przyczyną wielu tragicznych zdarzeń. Dlatego niezbędne jest wyrobienie u dzieci odruchu nieufności wobec nieznajomych- obcych. W związku z tym należy podejmować różne działania, aby nasze dzieci czuły się bezpiecznie na co dzień[2].

Tempo rozwoju społecznego, infrastruktury komunikacyjnej oraz mniejsza ilość czasu poświęconego przez rodziców, zmusza dzieci do coraz wcześniejszej samodzielności. Dzieci same muszą umieć podejmować takie decyzje, aby nie narażać się na niebezpieczeństwa wynikające z zagrożeń ruchu drogowego. W tym celu niezbędna jest im znajomość podstawowych zasad ruchu drogowego, znajomość znaków oraz bezpiecznego podróżowania i zabaw. Szczególny nacisk kładziony jest na zapoznanie dzieci z systemem komunikacyjnym najbliższego otoczenia i umiejętnością unikania wynikających z niego zagrożeń. Istotnym elementem jest także wpojenie dzieciom zasad kultury politechnicznej, tzn. zwrócenie uwagi na postawę odpowiedzialności za ład, porządek i bezpieczeństwo na drogach oraz za stan techniczny posiadanych pojazdów (rower, hulajnoga itp.)[3].

Ostatnio często podejmowane jest również zagadnienie zagrożeń, z jakimi może się zetknąć dziecko w kontaktach z innymi ludźmi, zwłaszcza z osobami nieznajomymi. Naiwność połączona z bezkrytycznym zaufaniem może

[1] R. Kamienowska, Bezpieczny przedszkolak, „Wychowanie w Przedszkolu" 2006, nr 10, s.37-39
[2] R. Kamienowska, Bezpieczny przedszkolak, „Wychowanie w Przedszkolu" 2006, nr 10, s.37-39
[3] A. Kręc, Bezpieczny przedszkolak, „Wychowanie Komunikacyjne" 2003, nr 4, s.8-9

spowodować dramatyczne konsekwencje. W sytuacji narastającej agresji i przestępczości ta problematyka nabiera istotnego znaczenia[4].

Bezpieczeństwo i zdrowie dzieci to naczelne wartości, które leżą u podstaw funkcjonowania każdego przedszkola, a troska o nie przenikać powinna wszelkie poczynania osób opiekujących się wychowankami, a więc: zarówno dyrektora placówki, nauczycieli, pracowników obsługowych, personelu medycznego, jak i osób reprezentujących rodziców[5].

Zarówno wielka ciekawość świata, jak i intensywny rozwój motoryki w wieku przedszkolnym potęgują ilość niebezpiecznych dla dziecka sytuacji. Dlatego potrzebna jest na co dzień wielka troska ze strony dorosłych- przestrzeganie, tłumaczenie, uczenie przewidywania skutków zachowania[6].

Toteż wszystkie nasze poczynania w zakresie zapewnienia dzieciom bezpiecznych warunków przebywania w przedszkolu, przy zaangażowaniu rodziców oraz samych dzieci, zdążają do tego, aby pierwsze miejsce dłuższego pobytu dziecka poza domem, takiego pierwszego kroku w dojrzałość , jawiło mu się jako pogodne, przyjazne miejsce, do którego z ufnością się co dzień wyrusza[7].

Opracowała: mgr Magdalena Rożek

[4] M. Jarmuł, Bezpieczeństwo dziecka w kontaktach z innymi ludźmi- scenariusz inscenizacji, „Życie Szkoły”1998, nr 6, s.362-364
[5] H. Prus- Wiśniewska, Bezpiecznie w przedszkolu, „Wychowanie w Przedszkolu” 2008, nr 4, s. 27-31
[6] H. Prus- Wiśniewska, Bezpiecznie w przedszkolu, „Wychowanie w Przedszkolu” 2008, nr 4, s. 27-31
[7] H. Prus- Wiśniewska, Bezpiecznie w przedszkolu, „Wychowanie w Przedszkolu” 2008, nr 4, s. 27-31

JESTEM BEZPIECZNY W DOMU

Przedszkole ma na celu wszechstronny rozwój dzieci, przygotowanie ich do podjęcia nauki w szkole oraz pomoc rodzinie w zapewnieniu im opieki i wychowania. Zdrowie dzieci nie może być sprawą, którą można pozostawiać sama sobie. Jest ono warunkiem wychowania, ale również odwrotnie: wychowanie jest warunkiem zdrowia.

Według Hanny Wendtlandtowy- wychowywać należy tak, aby każdy chciał i umiał zdrowie doskonalić, chronić, ratować.

Wychowanie zdrowotne wykorzystuje z innych dyscyplin wszystko to, co wiąże się z uświadomieniem oraz z kształtowaniem i utrwalaniem postaw i zachowań, a także praktycznym nauczaniem umiejętności mających znaczenie dla zdrowia i rozwoju.

Zdaniem Edwarda Mazurkiewicza wychowanie zdrowotne polega na:

- wytwarzaniu nawyków bezpośrednio lub pośrednio związanych z ochroną i doskonaleniem zdrowia fizycznego i psychicznego ,
- wyrabianiu odpowiednich sprawności,
- nastawieniu woli i kształtowaniu postaw umożliwiających stosowanie zasad higieny, skuteczne pielęgnacje, zapobieganie chorobom i leczenie,
- pobudzanie pozytywnego zainteresowania sprawami zdrowia przez epizodyczne i systematyczne wzbogacanie i pogłębianie wiedzy o sobie jak tez o prawach rządzących zdrowiem publicznych.

Definicja Mazurkiewicza pozwala na sformułowanie następujących zadań praktycznych w zakresie wychowania zdrowotnego:

1. Informowanie i uświadamianie,
2. Wyrabianie nawyków i umiejętności,
3. Kształtowanie postaw w zakresie kultury zdrowotnej.

„Zdrowie- pisze Maciej Demel- to nie dar niebios dany raz na zawsze. Nad zdrowiem trzeba pracować i praca ta ma charakter pedagogiczny. Chodzi,

bowiem o wykształcenie trwałych nawyków higieniczno - kulturalnych, odpowiednich postaw wobec spraw zdrowia fizycznego i psychicznego".

Przedszkole wcześniej niż szkoła zareagowało na hasło wychowania zdrowotnego (rzucone w 1963r.). Przyjęło je za swoje i opracowało pod względem organizacyjnym i metodycznym. Program pracy wychowawczej przedszkola nasycony jest różnorodnymi elementami i treściami wychowania zdrowotnego, związanymi z przekazywaniem wiedzy, wyrabianiem nawyków, kształtowaniem właściwej postawy.

Przynosi on stosunkowo wcześnie efekty w postaci korzystnych zmian w postępowaniu i zachowaniu się dzieci w sprawach zdrowia i higieny.
Z zagadnień ważnych dla wychowania zdrowotnego należy wymienić problem wyodrębnienia przez dziecko swojego cielesnego, somatycznego „ja" z otaczającego świata. Dzieci już w drugim roku życia przyswajają sobie nazwy takich części ciała jak: buzia, nos, oczy, uszy, szyja, serce, nogi, palce, brzuch, pupa. Ta podstawowa wiedza anatomiczna jest potrzebna dziecku z dwóch względów: po pierwsze pomaga przy rysowaniu ludzi, po drugie ułatwia porozumiewanie się z dorosłymi, gdy jest chore, gdy je cos boli.

Profilaktyka odwołuje się do wyobrażeń dziecka. Małe dziecko zdolne jest zrozumieć powiązania przyczynowo- skutkowe, jeśli jego efekt bywa natychmiastowy (upadek, ból). W takim przypadku można odwołać się do jego doświadczeń, do uformowanych w mózgu związków czasowych. Dzieci cechuje skłonność do subiektywizowania zdrowia. Chętnie zapewniają, że nie będą chorować, tak jakby to zależało od jego woli. Wytłumaczenie i przekonanie dziecka, że zdrowie i choroba zależne są od praw obiektywnych to poważne i trudne zadanie wychowanie zdrowotnego.

W domu niezwykle łatwo o nieszczęśliwy wypadek. Wystarczy trochę wyobraźni by zobaczyć dotąd bezpieczny, przytulny dom jako jaskinię zagrożeń dla naszego nieświadomego niczego dziecka poznającego świat wszystkimi zmysłami. Jednak dorosłemu człowiekowi nie wystarczy wyobraźni by ogarnąć

rozmiar niebezpieczeństw niesionych przez proste i bezpieczne z pozoru rzeczy. Zwykle w praktyce okazuje się, że wielu zagrożeń w ogóle nie byliśmy w stanie dostrzec zanim nasze własne dziecko uświadomiło nam ich istnienie.

Kuchnia.

Szuflady i szafki- zanim wyposażymy kuchnie we wszelkiego rodzaju blokady, przyjrzyjmy się dokładnie zawartości dolnych, najczęściej przeszukiwanych przez dziecko szafek i szuflad. W dolnych szufladach pod żadnym pozorem nie umieszczajmy:

- lekarstw,
- ostrych narzędzi (noże, przybory krawieckie)
- ważnych dokumentów (o ile nie chcemy się z nimi pożegnać),
- środków chemicznych,
- produktów spożywczych,
- worków, siatek foliowych,
- sznurków, linek, nitek.

Kiedy już upewnimy się, że żadna z wymienionych wyżej rzeczy nie znajduje się w zasięgu rąk dziecka, dodatkowo zabezpieczamy szafki i szuflady specjalnymi blokadami. Blokady ograniczają dostęp do wnętrza mebli, a także chronią przed okaleczeniami, bowiem dzieci często przycinają sobie rączki zamykając z całej siły szufladę czy szafkę.

Kontakty i kable.

Kontakty i kable ulokowane nisko na ścianie stanowią duże niebezpieczeństwo. Są jednak chyba najłatwiejsze do zabezpieczenia. Blokady kontaktów skutecznie uniemożliwiają dostęp do kontaktu. Trudniejsza wydaje się być sytuacja z kablami. Można pochować je w specjalnych listwach lub przenieść kontakty wyżej, tak by maluch nie dosięgnął ani kontaktu ani kabla. Jeśli nic nie możemy z nimi zrobić, zastawmy to miejsce choćby płytą/ dyktą.

Blat kuchenny.

Należy upewnić się, że nie leżą na nim:

- ostre noże/ nożyczki
- gorące potrawy w garnkach, patelniach,
- gorące napoje w kubkach,
- czajnik z wrzątkiem,
- środki czystości,
- lekarstwa,
- jedzenie nieodpowiednie dla dziecka w młodszym wieku.

Piekarnik/kuchenka gazowa.

Uwagę dzieci przyciągają pokrętła. Można je zabezpieczyć domowym sposobem lub kupna nakładka na panel z pokrętłami. W kwestii rodzica leży zadbanie o to, by dziecko nie złapało i nie zrzuciło stojącego z brzegu garnka z gotującą się zupą, czy czajnika z wodą.

Zmywarka.

Zamykając/ otwierając zmywarkę uważamy, by nie przytrzasnąć rąk dziecku.

Łazienka.

Środki chemiczne muszą zostać bezwzględnie usunięte z zasięgu rąk dziecka. Kosmetyki powinny być zamknięte w zablokowanej szafce

Schody.

Małe dziecko narażone jest na upadki, złamania, urazy głowy. Schody zabezpieczamy bramkami.

Okna balkonowe/drzwi

Nigdy nie należy zostawiać dziecka samego z otwartym balkonem. Może ono z łatwością wydostać się na balkon i wspiąć się na krzesło by wypaść. Nigdy nie wolno też zostawiać dziecka przy całkowicie otw2artym oknie- z tego samego powodu.

Akwarium.

Nisko postawione akwarium może stanowić zagrożenie jak każdy odkryty zbiornik. Sklepy oferują specjalne zabudowane szafki na akwarium, w których kable są odpowiednio schowane, a góra akwarium szczelnie zakryta.

źródło: Plansze edukacyjne- „Bezpieczne dziecko” EUROtest- Szkolna Oficyna Wydawnicza

źródło: Plansze edukacyjne- „Bezpieczne dziecko” EUROtest- Szkolna Oficyna Wydawnicza

Literatura:

R. Jaworska „Poradnik wychowania zdrowotnego dzieci w wieku 3-6 lat”

Internet: Bezpieczne dziecko w domu; Kategoria: Małe dziecko

Opracowała: mgr Magdalena Rożek

JESTEM BEZPIECZNY W PRZEDSZKOLU

„ZDROWIE NASZYCH DZIECI I ICH BEZPIECZEŃSTWO NA TERENIE PRZEDSZKOLA”

Przedszkole powinno gwarantować bezpieczeństwo dzieciom. Dobrze zwrócić uwagę np. na zabezpieczenie drzwi wejściowych/wyjściowych. Niezwykle ważne jest też dostosowanie: pomieszczeń, zabawek oraz przedszkolnego wyposażenia. Wszystkie te elementy powinny być bezpieczne dla maluchów. Dobrze, by grupa dzieci nie była zbyt liczna (nie przekraczała 20 osób) oraz by na 10-cioro dzieci przypadała jedna osoba dorosła. Poczucie bezpieczeństwa daje dzieciom także stały rytm dnia. Warto, więc zadbać o regularny czas na zabawę, spacery, posiłki oraz odpoczynek. Ważne jest także, aby grafik nie był ani zbyt przeładowany, ani zbyt swobodny, żeby mobilizował, ale nie przemęczał.

Wychowanie zdrowotne jest jednym z najważniejszych zadań w wychowaniu przedszkolnym. Kilkuletnie dzieci dotychczas wychowywane w domu, mają bardzo różne, nie zawsze pożądane doświadczenia i nawyki w zakresie utrzymania czystości, odżywiania się, orientacji dotyczącej własnego ciała i zdrowia.

Okres przedszkolny szczególnie sprzyja wyrabianiu elementarnych nawyków higieniczno – kulturalnych, niezbędnych do rozwijania samodzielności, zamiłowania do czystości, dbałości o estetyczny wygląd, porządek oraz ogólną kulturę zachowania się, a to dzięki silnie rozwiniętym zdolnościom naśladownictwa oraz chęci zwrócenia na siebie uwagi. Dzieci powinny świadomie zdobywać przyzwyczajenia, powinny wiedzieć, w jakim celu to robią, bowiem w znacznej mierze udział świadomości w przeżywaniu decyduje czy te przyzwyczajenia staną się głęboko zakorzenionymi potrzebami kulturalnymi

w życiu. Higiena osobista dzieci polega przede wszystkim na wyrobieniu przyzwyczajeń sprzyjających jego zdrowiu. Do takich przyzwyczajeń należą: stała troska o czystość ciała, mycie rąk w ciągu dnia, mycie zębów, czesanie włosów, czysty, estetyczny wygląd ubrania, prawidłowe korzystanie z umywalni i załatwianie potrzeb fizjologicznych. Zdrowie dziecka i prawidłowy jego rozwój jest najważniejszym, priorytetowym zadaniem przedszkola. Decyduje o tym wiele czynników, wśród których na pierwsze miejsce należy wysunąć prawidłowe żywienie. W zakresie żywienia zadaniem przedszkola jest nie tylko racjonalne i regularne żywienie, lecz również wdrożenie dzieci do właściwego, kulturalnego spożywania posiłków.

W toku pracy nad kulturą i higieną spożywania posiłków należy pamiętać, że w znacznej mierze są one uzależnione od umiejętności dzieci, jakie posiadają w zakresie posługiwania się łyżką, widelcem, nożem, picia płynów z kubeczka itp. Ważnym zadaniem przedszkola jest nauczenie dzieci estetycznego spożywania posiłków, ładnego siedzenia przy stolikach, przestrzegania na stole ładu i czystości, prawidłowego trzymania sztućców. Należy pamiętać, że posługiwanie się nożem i widelcem wymaga zachowania warunków bezpieczeństwa. Dzieci muszą zrozumieć, że niewłaściwe korzystanie ze sztućców zagraża ich zdrowiu i zdrowiu kolegów.

W codziennym życiu dziecka, oprócz higieny osobistej ważne jest również przestrzeganie i utrzymanie higieny najbliższego otoczenia. Należy wdrażać dzieci do współdziałania w utrzymaniu czystości, porządku, ładu zarówno w pomieszczeniach (sala, umywalnia, ubikacja, szatnia), jak również w ogrodzie przedszkolnym.

Właściwą atmosferę i dobre samopoczucie dzieci w czasie pobytu w ogrodzie zapewni estetyczny wygląd terenu. Dlatego też zabudowania, place do zajęć i zabaw powinny być otoczone zielenią, która nie tylko stanowiłaby

upiększenie terenu przedszkolnego, lecz także ochronę od kurzu i hałasów, dałaby cień oraz służyła do obserwacji zjawisk przyrody. Dzieci korzystają w ogrodzie z piaskownicy i różnorodnego sprzętu, dlatego trzeba mieć na uwadze względy bezpieczeństwa. Dlatego też, gdyby zaistniała konieczność należy natychmiast usunąć sprzęt zepsuty lub zająć się jego naprawą.

Ważnym zagadnieniem z punktu widzenia zdrowia psychicznego jest ochrona układu nerwowego dzieci. Układ nerwowy dziecka odznacza się delikatnością i wrażliwością, a przebywanie w dużej grupie sprzyja wytwarzaniu się atmosfery podniecenia, głośnych rozmów, hałasów, a nawet konfliktów. Oczywiście hałas nuży i męczy dzieci, ale również męczy je i ogranicza swobodę rygorystyczne przestrzeganie ciszy. Muszą one mieć możność poruszania się.

W przedszkolu powinna panować atmosfera spokoju, pogody, poczucia bezpieczeństwa, radości, wzajemna życzliwość i swoboda działania. Swoboda ta powinna jednak mieć swoje wyraźnie zaznaczone granice. Należy żądać od dzieci, by mówiły możliwie cicho, spokojnie, poruszały się po sali bez nadmiernego pośpiechu, biegania, potrącania.

Walka z hałasem w przedszkolu to jednocześnie walka o zdrowie psychiczne dziecka i jego dobre samopoczucie.

Do zadań wychowania przedszkolnego należy także uodparnianie organizmu dziecka. Powietrze – to jeden z naturalnych czynników dostępny dla wszystkich. Ma on dla rozwoju dziecka bardzo duże znaczenie. Zapewnienie dziecku dostępu świeżego powietrza w jak największej ilości jest pierwszym, zasadniczym warunkiem normalnego przebiegu funkcji organizmu, przede wszystkim procesu oddychania i ściśle z nim związanego procesu krążenia. Najważniejszym zadaniem wychowawczym jest przyzwyczajanie dzieci do przebywania na powietrzu bez względu na pogodę. Jedynie deszcz, silny wiatr i mróz uniemożliwiają przebywanie z dziećmi na powietrzu. W trakcie zabaw, spacerów, wycieczek odbywających się w terenie należy uczulić dzieci na zachowanie szczególnych zasad bezpieczeństwa. Dzieci powinny znać elementarne zasady ruchu drogowego, a szczególnie tych, które dotyczą pieszych.

Opracowała: mgr Katarzyna Królikowska

JESTEM BEZPIECZNY NA PLACU ZABAW

Każde dziecko wracając do domu z przedszkola marzy tylko o jednym – o chwili zabawy na swoim podwórku lub pobliskim placu zabaw. To wymarzone i wyśnione miejsce może być jednak czasem terenem, na którym może zdarzyć się groźny dla zdrowia i życia dziecka wypadek.

Aktywność fizyczna, zwłaszcza w miejscu do tego przystosowanym, na świeżym powietrzu i w gronie rówieśników, należy do ulubionych zajęć dzieci. Nic ich nie powstrzyma przed spontaniczną zabawą na placu zabaw, gdzie mogą wspinać się na drabinki czy kręcić na karuzeli. Stworzony specjalnie dla dzieci, bezpieczny oraz dostosowany do oczekiwań i potrzeb maluchów w różnym wieku, plac zabaw służy rozwojowi zarówno fizycznemu, jak i psychicznemu dziecka.

Naczelnym warunkiem stworzenia dobrego placu zabaw jest przemyślana lokalizacja, ogrodzenie wskazujące na wyłączne użytkowanie zgodne z przeznaczeniem i umożliwiające kontrolę opiekunów nad dzieckiem oraz nieprzypadkowe wyposażenie. Konstrukcje sprzętów do zabaw powinny być opracowane, wykonane i zamontowane przez profesjonalistów. Zarówno rodzaj, jak i wymiary oraz materiał mają ogromne znaczenie dla stymulowania rozwojowej aktywności fizycznej dzieci.

Bezpieczeństwo dzieci na placach leży przede wszystkim w gestii opiekunów. Po początkowych trudnościach z zaadaptowaniem się do nowych wrażeń i zapanowaniem nad koordynacją obustronną, dzieci odczuwając przyjemność z zabaw na karuzeli, różnych huśtawkach i bujakach, drabinkach, itp. mogą wymuszać zbyt duże przyspieszenie obrotów, zbyt silne rozhuśtanie do znacznych wysokości i w efekcie stracić kontrolę nad własnym ciałem. Z tego względu zaleca się, aby najmłodsze dzieci korzystały z takiej zabawki zawsze w asyście opiekuna.

Na pierwszym miejscu opiekunowie powinni zwrócić uwagę na rodzaj nawierzchni placu zabaw. Najodpowiedniejsze na pewno są podłoża miękkie takie jak np. piasek, który zamortyzuje upadek dziecka. Niedopuszczalne na pewno są tak powszechne na placach zabaw betonowe czy żwirowe boiska, na których upadek zawsze kończy się w najlepszym wypadku otarciami i siniakami. Zwracajmy również uwagę czy huśtawki, drabinki są odpowiednio przymocowane i stabilne.

Istotne jest też czy materiał, z którego są wykonane jest odpowiednio zakonserwowany i np. nie rdzewieje. Każdy brakujący element drabinki czy zjeżdżalni może być przyczyną groźnego wypadku podczas nierozważnej zabawy. Zwracajmy uwagę na wystające gwoździe oraz ostre kanty, które podczas zabawy mogą być szczególnie niebezpieczne. Niedopuszczalne są porozbijane butelki czy inne śmieci zalegające w obrębie placu zabaw.

Zaleca się, aby place zabaw były ogrodzone, dla zabezpieczenia terenu przed zwierzętami domowymi, a także przed dewastacją, (jeżeli jest możliwość zamykania obiektu na noc). Pozwala to również na uniknięcie zagrożenia typu wybiegnięcia dziecka na ulicę pod jadący samochód.

Sadzone na placu zabaw rośliny nie mogą być ani trujące, ani kłujące, a trawniki muszą być dostosowane do zabaw i biegania po nich.

Na placach zabaw należy stosować urządzenia zabawowe, które posiadają certyfikaty zakładów kontroli jakości i bezpieczeństwa. Urządzenia te powinny być montowane na placu zabaw w sposób zgodny z zaleceniami producenta, a także z zachowaniem stref bezpieczeństwa określonymi przez niego. Strefy bezpieczeństwa poszczególnych urządzeń nie mogą się pokrywać lub być zbyt blisko siebie, gdyż zagraża to bezpieczeństwu dzieci bawiących się na placu. Dla umożliwienia swobodnej zabawy, między strefami poszczególnych urządzeń, winny być zachowane odpowiednie odległości.

Obowiązkowej konserwacji podlegają wszystkie place zabaw. Regularna i szczegółowa kontrola oraz konserwacja zapewniają sprawność urządzeń

i przedmiotów użytkowanych przy codziennej zabawie. Częste zaniedbania w tym względzie są najczęstszą przyczyną wypadków na placach zabaw.
Regulamin, to podstawowy dokument określający zasady korzystania z placów zabaw. Wszystkie place zabaw muszą posiadać regulamin, gdyż tylko on pozwala określić odpowiedzialność, a także formułuje obowiązki wynikające z opieki nad bawiącymi się dziećmi.

Musimy stale pamiętać, że tam gdzie są dzieci – tam czyhają pedofile. Zagrożenie dla dziecka może czaić się wszędzie: w sąsiednim mieszkaniu czy domu, w szkole, na placu zabaw, na osiedlu czy ulicy! Tylko roztropność osób sprawujących opiekę nad dziećmi i mądry dialog w rodzinie może uchronić dzieci przed nieszczęściem, przed misternie przygotowanymi pedofilskimi pułapkami. Dzięki stale pogłębianej wiedzy, wzrostowi doświadczenia i czujności możemy rozpoznać dziecko krzywdzone lub zdemaskować pedofila.
Niestety patrząc na nasze place zabaw widać, że nie wszystkie spełniają te standardy. Tak naprawdę bezpieczeństwo naszych dzieci najbardziej zależy od nas samych i to my czasem krytycznie musimy spojrzeć na nasze otoczenie i sami o nie zadbać, aby nasze dzieci mogły się bezpiecznie i beztrosko bawić.

Opracowała: Małgorzata Starzyńska

źródło: Plansze edukacyjne- „Bezpieczne dziecko” EUROtest- Szkolna Oficyna Wydawnicza

źródło: Plansze edukacyjne- „Bezpieczne dziecko” EUROtest- Szkolna Oficyna Wydawnicza

Wszystkie dzieci nudzą się zazwyczaj zabawą we własnym ogródku lub na podwórku. Bardziej interesujące są dla nich place zabaw, wyposażone w różnego rodzaju piaskownice, huśtawki karuzele, drabinki, tory przeszkód, itp.

Przebywanie na takim placu zabaw stwarza jednak pewne niebezpieczeństwa, z których dziecko nie zdaje sobie sprawy. Należy pomóc dziecku w rozpoznaniu jego ograniczeń i nauczyć go ostrożności. Brawura, która spowodowana jest przebywaniem z różnymi dziećmi zachowującymi się często nieodpowiedzialnie, z łatwością może doprowadzić do wypadku. Place zabaw posiadają zazwyczaj specjalny teren dla młodszych dzieci, na którym mogą się one bezpiecznie bawić nie przeszkadzając straszakom.

Bezpieczeństwo:

1. Należy sprawdzić, czy kręcące się karuzele mają gładkie powierzchnie i czy obracają się swobodnie. Powinno się pouczyć dzieci, by nigdy nie wkładały stóp pod karuzelę.

2. Dziecko powinno mieć na sobie obuwie z nieślizgającymi się podeszwami oraz wytrzymałe na rozdarcia spodnie.

3. Drabinki do wspinania powinny być ustawione na trawie lub piasku, aby wszelkie upadki były amortyzowane; powinny one być całkowicie stabilne.

4. Należy zabronić dzieciom rzucania piaskiem w piaskownicy. Piasek może podrażnić oko i doprowadzić do urazu.

5. Zjeżdżalnie nie powinny być wyższe niż 2,5 metra, zainstalowane raczej na ziemnym podłożu, które amortyzuje wszelkie upadki. Zjeżdżalnia powinna być

wykonana z jednego, gładkiego kawałka blachy, a nie z kilku połączonych kawałków.

6. Huśtawki powinny być otoczone płotem, by uchronić dzieci przed uderzeniem, gdyby wbiegły pod nie od przodu lub tyłu.

Wyszukała : mgr Ewa Filipiak

JESTEM BEZPIECZNY NA JEZDNI

Cele i treści z zakresu bezpieczeństwa ruchu drogowego zostały już ujęte w podstawie programowej wychowania przedszkolnego, co oznacza, że edukację tę należy rozpocząć w wieku przedszkolnym i realizować na każdym etapie kształcenia, stosując formy i metody pracy właściwe dla rozwoju psychicznego, intelektualnego oraz możliwości percepcyjnych i twórczych dziecka. Dzieci w wieku przedszkolnym jako pieszy i pasażer w ruchu drogowym najpierw uczestniczą pod opieką rodziców lub starszego rodzeństwa. Kiedy ukończy 7 lat, może i powinien już sam bezpiecznie i kulturalnie uczestniczyć w ruchu drogowym, tj. na drodze i w pojazdach.

Ze względu na wagę zagadnień, mających bezpośredni wpływ na bezpieczeństwo dziecka, istnieje konieczność pełnej realizacji wszystkich treści zawartych w programie, dotyczącej problematyki wychowania komunikacyjnego.

Współczesny świat stwarza w coraz szerszym zakresie zagrożenia życia ludzkiego, a najbardziej zagrożenia bezpieczeństwa dzieci. Wciąż wzrasta liczba wypadków drogowych, w których poszkodowanymi są dzieci. Te niepokojące informacje znajdujemy w codziennej prasie i raportach policyjnych. Wzrastające zagrożenie bezpieczeństwa jest z jednym ze skutków rozwoju motoryzacji.

Często wypadki spowodowane są lekceważeniem obowiązujących zasad ruchu drogowego.

Jak chronić dzieci przed niebezpieczeństwem, które może je spotkać, gdy samodzielnie wkroczą n jezdnię idąc do pierwszej klasy? Jest tylko jedno rozwiązanie- uświadamiać i kształcić dzieci:

- **Na teraz**-aby uchronić ich życie i zdrowie,
- **Na przyszłość**-aby stały się rozsądnymi użytkownikami drogi.

Najważniejsze jest, aby dziecko dowiedziało się, jakie mu grożą niebezpieczeństwa i umiało je rozpoznawać. Aby potrafiło unikać pułapek oraz zdolne było do samokontroli, odpowiednio zachowało się na drogach, stosowało właściwą technikę przechodzenia przez jezdnię.

Przez bezpieczeństwo ruchu drogowego rozumiemy niczym nie zagrażające uczestnictwo dzieci jako pieszych w ruchu drogowym, a przede wszystkim profilaktykę. Przez „kulturę w ruchu drogowym" w odniesieniu do dzieci jako pieszych-rozumiemy ich zachowanie się zgodnie z przepisami ruchu drogowego, utrzymanie czystości i ładu na drogach oraz poszanowanie znaków drogowych i pojazdów, z których korzystają pasażerowie.

BEZPIECZEŃSTWO DZIECI W DRODZE DO SZKOŁY –to również to, co się może zdarzyć:

- Na drodze
- Na chodniku
- Na rowerze
- Na torach kolejowych
- Baw się bezpiecznie:- wykopy i ruiny, jezdnia,
- Powiedz „nie" obcemu: nie ufaj i nie ulegaj namowom (prezenty, porwania)

źródło: Plansze edukacyjne- „Bezpieczne dziecko” EUROtest- Szkolna Oficyna Wydawnicza

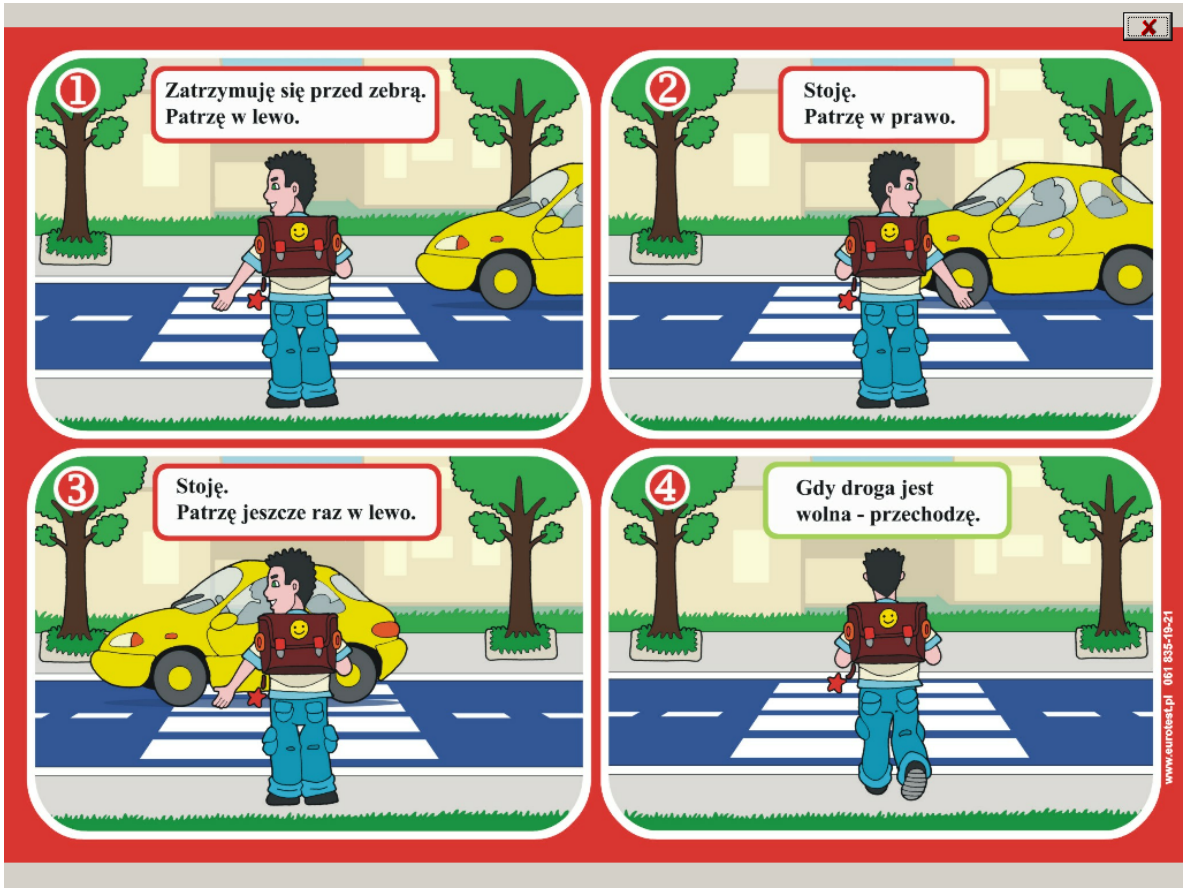

źródło: Plansze edukacyjne- „Bezpieczne dziecko” EUROtest- Szkolna Oficyna Wydawnicza

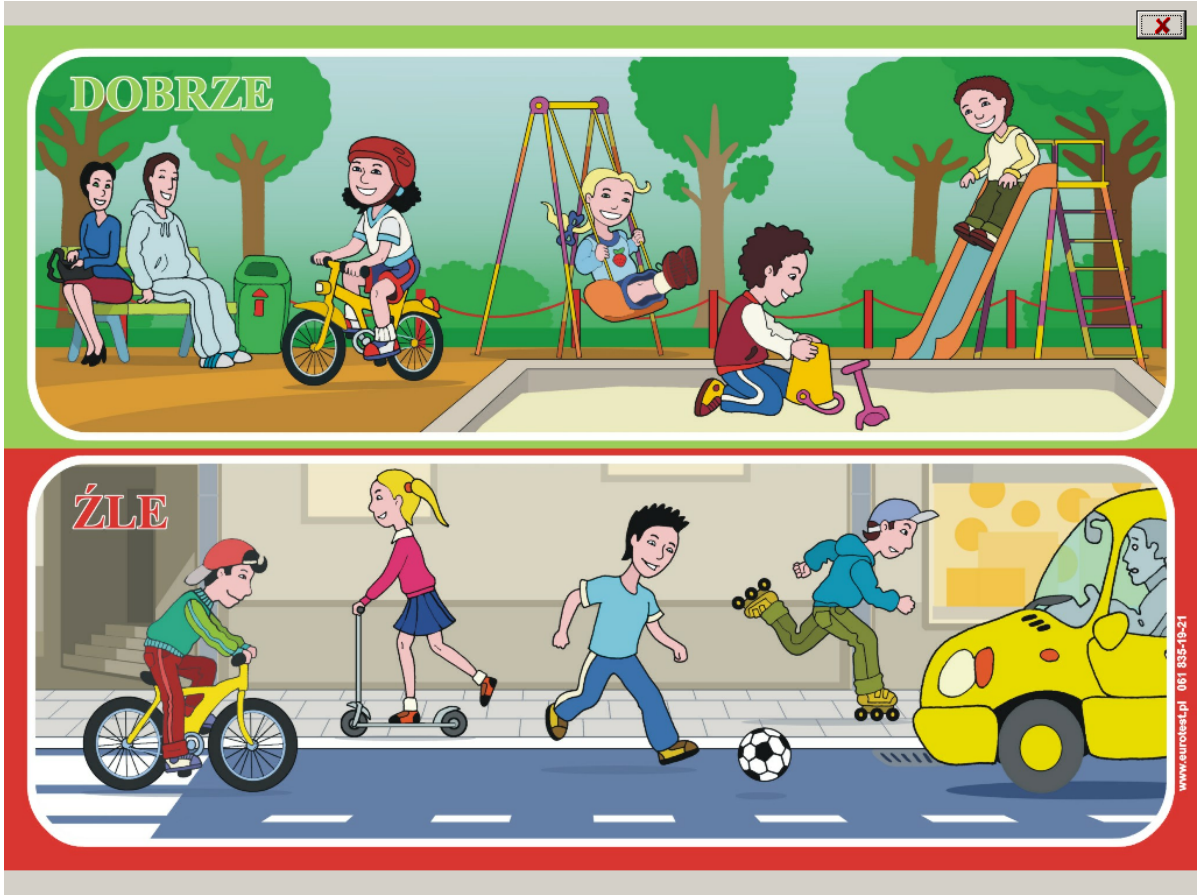

źródło: Plansze edukacyjne- „Bezpieczne dziecko” EUROtest- Szkolna Oficyna Wydawnicza

Literatura:

1. Frątczakowie E.J.P. „Stop! Dziecko na drodze”
2. Broszura „Bezpieczeństwo i ja”
3. Wychowanie komunikacyjne nr. 2/2008
4. Czarnowska K. „Jak chronić małe dziecko przed wypadkami drogowymi”
5. www.literka.pl

Opracowała: mgr Elżbieta Utkowska

Oto rady, które warto zapamiętać:

Na ulicy:

nigdy nie przechodź przez jezdnię w miejscu nieoznakowanym, pamiętaj o elementach odblaskowych na ubraniu, wyposaż w nie również swój rower, pamiętaj, aby twój rower miał zawsze sprawne hamulce i światła, naucz się prawidłowo rozpoznawać sygnały świetlne, poznaj podstawowe znaki drogowe.

Na podwórku:

nie wychodź sam z domu w nocy, nie rozmawiaj z nieznajomymi, nie wsiadaj do samochodu osób, których nie znasz, nie ufaj obcym osobom, nie chwal się nieznajomym tym, co masz w domu, nie podawaj swojego adresu i telefonu, nie bierz od obcych żadnych, nawet drobnych prezentów.

W domu:

nie otwieraj drzwi nieznajomym osobom, jeżeli jesteś sam w domu, nie przyprowadzaj obcych do domu, w widocznym miejscu zapisz i zostaw numer telefonu do policji, pogotowia ratunkowego i straży pożarnej.

W autobusie:

pamiętaj, aby mieć zawsze zamknięty tornister i dobrze schowany portfel, schowaj klucz do domu tak, aby nie był widoczny, nie wdawaj się w rozmowy z osobami, których nie znasz.

Na wakacjach:

nie kąp się w miejscach niestrzeżonych, nie skacz na główkę do wody, dopóki nie sprawdziłeś, czy jest to bezpieczne.

Odpowiedzcie, czyje to numery telefonów?

997 .....

998 .....

999 .....

112 ……

Przygotowała: mgr Ewa Filipiak

JESTEM BEZPIECZNY W SIECI INTERNETOWEJ

We współczesnym świecie małe dziecko ma często nieograniczony dostęp do środków masowego przekazu takich jak np.: telewizja, radio, komputer. Dlatego też, należy przygotować go do rozumnego, bezpiecznego i świadomego korzystania z dobrodziejstw techniki. Najlepszym nauczycielem są rodzice, którzy nie zawsze zdają sobie sprawę z tego, że na dziecko czyha wiele niebezpieczeństw. Małe dziecko cechuje ogromna ciekawość i zaufanie do świata. Szybko uczą się posługiwania myszką, klawiaturą, a gry tak wciągają, że dziecko często traci poczucie czasu. Jeżeli dziecko już korzysta z komputera, a nie ma ustalonych umów, ani żadnych ograniczeń, należy jak najszybciej to zrobić.

Materiały przygotowane z tego zakresu zawierają przykładowe umowy rodzica z dzieckiem i dziecka z rodzicem, z której rodzic może skorzystać lub spisać swoją umowę z dzieckiem. W opracowanych materiałach są porady dla rodzica dotyczące zagrożeń w sieci, bezpieczeństwa małych dzieci, a także zrzuty okien z ciekawymi stronami internetowymi dla dzieci i dla rodziców. Strony te zawierają także informacje dotyczące porad gdzie szukać pomocy i gdzie zgłaszać zagrożenia, a także adresy programów blokujących niebezpieczne strony.

Nie ma jednak złotego środka, ani skutecznego programu, który zabezpieczy małe dziecko przed niebezpieczeństwem, jakie może spotkać go podczas surfowania po Internecie. Dziecko szukając informacji np. o Kubusiu Puchatku, może trafić na stronę zwierającą treści pornograficzne.

Dlatego ważne jest ustalenie zasad korzystania z komputera.
Małe dziecko nie powinno samo korzystać z Internetu! Tylko pod opieką i kontrolą dorosłych.

Opracowała: mgr Teresa Soja

JAK CHRONIĆ DZIECKO…

Najlepszym sposobem ochrony dziecka jest rozmowa z nim. Nie ma lepszej ochrony niż mądry, troskliwy rodzic i jego opieka. Żadne rozwiązanie techniczne nigdy nie zastąpi dobrego kontaktu rodzica z dzieckiem.

1. Niech komputer stoi we wspólnym miejscu w domu. Pozwoli Ci to raz na jakiś czas w naturalny sposób zerknąć na monitor i sprawdzić, co robi Twoja pociecha.
2. Pokaż dziecku wartościowe i bezpieczne strony. Zadbaj o to, by dziecko miało co robić w Internecie. Jeżeli zaproponujesz mu ciekawe serwisy, zapewne zajmie się nimi i nie będzie chodzić po ciemnych zaułkach sieci. Możesz zapoznać się z listą serwisów posiadających nasz certyfikat.
3. Nie bój się Internetu. Internet sam w sobie nie jest zły. Nie podchodź do niego jak pies do jeża, nie zabraniaj dziecku korzystania z sieci. Potraktuj Internet jak jedno z wielu zajęć dziecka, rozmawiaj o nim rzeczowo i spokojnie.
4. Rozmawiaj ze swoim dzieckiem. Najlepsza metodą na to, by chronić dziecko przed najróżniejszymi zagrożeniami, jest rozmowa. Przygotuj się do niej, spróbuj poczytać trochę o Internecie, dowiedzieć się o nim, by być dla swojego dziecka partnerem do rozmowy. Pamiętaj, że rozmowa to nie tylko mówienie, ale i słuchanie.
5. Nie bój się przyznać do niewiedzy. Być może komputery i Internet nie są Twoim konikiem, nie poruszasz się biegle w nich. Przyznając się dziecku do niewiedzy, nie stracisz w jego oczach autorytetu. Poproś dziecko, by pokazało Ci, jak korzystać z komputera i Internetu. Będzie szczęśliwe, mogąc Cię czegoś nauczyć.
6. Surfuj po sieci razem z dzieckiem. W dzisiejszych czasach wszyscy jesteśmy zagonieni, zapracowani i mamy mało czasu. Pamiętaj jednak, że Twoje dziecko jest najbezpieczniejsze, kiedy jesteś przy nim. Jeśli surfujecie razem, dziecko na pewno w tym czasie nie będzie odwiedzać niedozwolonych stron.
7. Ustalaj zasady i egzekwuj je. Nie zachęcamy w żadnym wypadku do

stosowania w odniesieniu do sieci metod tzw. bezstresowego wychowania. Rodzice są od tego, by wyznaczać granice, określać pewne zasady i je egzekwować. Ustal z dzieckiem, co wolno, a czego nie i egzekwuj to. Nie popadaj jednak w przesadę. Naszym skromnym zdaniem amerykański pomysł, lansowany również w Polsce, by rodzice zawierali z dzieckiem umowę na korzystanie z sieci trąci absurdem. Idąc tym tropem dojdziemy do tego, że główny udział w wychowaniu będzie mieć notariusz, u którego będziemy zawierali umowy.

8. Wspieraj się programami filtrującymi. Programy filtrujące mają za zadanie wspierać rodziców w ochronie dzieci, blokując wyświetlenie dziecku stron ze szkodliwymi treściami. Pamiętaj jednak, że program nie zastąpi Ciebie. Jak każde narzędzie bywa też zawodny.

źródło: http://gazeta.pl

Wyszukała: mgr Ewa Filipiak

SPIS MATERIAŁÓW WYSZUKANYCH I ZACZERPNIĘTYCH Z INTERNETU

1. Dziecko w sieci – kampania społeczna na rzecz bezpieczeństwa dzieci i młodzieży w Internecie.
2. Zagrożenia w sieci.
3. Porady dotyczące bezpieczeństwa dzieci w wieku 2 – 4 lat.
4. Porady dotyczące bezpieczeństwa dzieci w wieku 5 – 6 lat.
5. Quiz: *Bezpieczeństwo dziecka*.
6. Prezentacja: *Bezpieczeństwo dziecka w Internecie.*
7. Komiks

Kampania społeczna na rzecz bezpieczeństwa dzieci i młodzieży w Internecie

www.dzieckowsieci.pl

Sieciaki.pl to projekt edukacyjny prowadzony od lutego 2005 przez Fundację Dzieci Niczyje. Podstawowym elementem projektu jest serwis internetowy WWW.sieciaki.pl poświęcony bezpieczeństwu dzieci i młodzieży w Sieci. W ramach projektu organizowane są również spotkania z dziećmi, imprezy plenerowe, koncerty, zajęcia edukacyjne. Przygotowywane są filmy, piosenki i materiały multimedialne.

Projekt Sieciaki.pl ma na celu przede wszystkim:

- edukację dzieci w zakresie bezpieczeństwa w Internecie,
- edukację w zakresie posługiwania się Internetem.
- promocję bezpiecznych zastosowań Sieci,
- certyfikowanie i promocję bezpiecznych stron i serwisów internetowych.
-

Serwis www.sieciaki.pl powstał z myślą o 9-15-latkach. ale rejestrują się w nim również młodsze dzieci i starsza młodzież. Fabuła serwisu opiera się na postaciach Sieciaków, czyli dzieci znających zasady bezpiecznego korzystania z Sieci i zwalczających w niej zło, którego uosobieniem są czarne stworki - Sieciuchy. Podstawowym zadaniem wyposażonych w specjalne zdolności Sieciaków jest propagowanie wiedzy na temat bezpiecznego, efektywnego i konstruktywnego korzystania z Internetu. Atrakcyjne dla dzieci postaci mają zachęcić uczestników programu do zostania Sieciakiem. Dzieci pomagają NetRobiemu - robotowi stworzonemu do walki z Sieciuchami. Robot przesyła dzieciom komunikaty, zamieszcza zadania i sprawuje opiekę nad zespołem Sieciaków oraz nad wszystkimi dziećmi, które chcą nimi zostać. Robot ma

możliwość komunikowania się z Sieciakami, dzięki czemu pomaga bohaterom projektu w ich walce z internetowym złem, a wszystkim użytkownikom serwisu Sieciaki.pl przekazuje rady i zadania związane z bezpiecznym korzystaniem z Sieci.
Projekt realizowany jest w ramach programu „Safre Internet". Głównym Partnerem projektu „Sieciaki.pl" jest Fundacja Grupy TP.

Zagrożenia w Sieci

Szkodliwe treści - to takie teksty, zdjęcia, filmy i nagrania, które są nielegalne lub przeznaczone tylko dla dorosłych. Kontakt z nimi może być dla Ciebie przykry, mogą Cię przestraszyć, zawstydzić lub spowodować, że poczujesz się źle. Pamiętaj, że możesz na nie natrafić zupełnie przypadkowo, to się zdarza i nie ma w tym Twojej winy. Jeśli zdarzyło Ci się napotkać w Internecie szkodliwe treści - powiedz o tym rodzicom lub zaufanej osobie dorosłej, a ona niech skontaktuje się z dyżurnet.pl, aby treści te zostały usunięte i nikomu już nie zagrażały.

Niebezpieczne kontakty - pamiętaj, że nie wszyscy w Internecie mają wobec Ciebie dobre zamiary, nawet jeśli tak mówią. W Internecie łatwiej niż w prawdziwym życiu jest oszukiwać. Nie wierz, we wszystko, co usłyszysz od osób, które znasz tylko w Internecie. Nie wolno się też z takimi osobami spotykać - ktoś może mówić, że ma tyle lat co Ty, a tak naprawdę jest dorosłą osobą!

Szkodliwe kontakty - zdarzyć się może, że ktoś obrazi Cię na czacie, wyśle nieprzyjemnego e-maila lub wiadomość na komunikatorze, a może po prostu pisze do Ciebie, choć Ty tego nie chcesz. Może to być ktoś, kto Cię zna, ale może też to być osoba nieznajoma, która uważa, że takie zachowanie to dobry żart. Zwykle ktoś taki myśli też, że w Internecie można robić co się chce i nikt nie

dowie się, kim jest. To nieprawda. W Internecie każdy zostawia ślady, po których policja może go znaleźć. Jeśli zdarzy Ci się, że internetowy kontakt sprawia Ci przykrość, powiedz o tym rodzicom lub zaufanej osobie dorosłej. Możesz również skontaktować się z helpline.org.pl.

Wirusy i złośliwe programy - wirusy i inne złośliwe programy mogą zniszczyć pliki na Twoim komputerze, albo sprawić, że korzystanie z niego będzie trudne lub nawet niemożliwe -przestanie działać tak jak powinien. Nie ma całkowicie skutecznej ochrony przed wirusami i złośliwymi programami. Chronić należy się poprzez stosowanie antywirusa (pamiętaj o regularnym uaktualnianiu jego bazy - pozwoli mu to rozpoznawać nowe zagrożenia) i zapory sieciowej. Bardzo ważne jest również korzystanie tylko z tych programów, płyt, dyskietek i pendrive'ów, na których wiemy, co się znajduje. Tę samą zasadę warto stosować również do nieznanych stron internetowych.

Spam - spam można porównać do ulotek zostawianych przed drzwiami lub wkładanych za wycieraczki samochodów. Spam może przeszkadzać w znalezieniu w nim listu na który czekasz, może też zawierać szkodliwe treści i wirusy. Dlatego warto korzystać w anty-spamu w poczcie, a swój adres e-mail chronić i nie podawać nikomu bez potrzeby, zwłaszcza w Internecie, gdzie każdy może go znaleźć.

Ujawnienie Twoich prywatnych danych - Twoje prywatne dane nie powinny wpaść w niepowołane ręce! Adres e-mail, numer telefonu, adres czy zdjęcie czy różnego rodzaju hasła (do poczty, komunikatora, czatu) to informacje, które należy chronić w trosce o własne bezpieczeństwo. Przecież nie chcesz dostawać spamu lub żeby każdy wiedział, gdzie mieszkasz i mógł do Ciebie przyjść czy zmienił tak Twoje zdjęcie w komputerze, że będzie Ci przykro, będą się z Ciebie

śmiać. To samo dotyczy danych Twoich kolegów i koleżanek -odmawiaj, jeśli ktoś Cię o to poprosi - nie chcesz, by im stało się coś złego.

Włamania - zdarzyć się może, że ktoś podpatrzy jakie hasło wpisujesz logując się na pocztę, do komunikatora czy na czacie. Może się też zdarzyć, że hasło jest bardzo proste i może je zgadnąć każdy, kto będzie miał trochę szczęścia lub dobrze Cię zna. Znając Twoje hasło, osoba taka może zrobić, co tylko chce, a dla innych użytkowników Internetu wyglądać to będzie na Twoje działania. Aby uniknąć kłopotów i nieprzyjemności wymyślaj dobre hasła, to jest długie i skomplikowane. Nie używaj jako haseł imienia swojego, przyjaciela, czy zwierzaka, daty urodzenia itd. - te hasła są popularne i łatwo je odgadnąć.

Więcej materiałów z zakresu bezpieczeństwa dzieci i młodzieży w Internecie:
www.dzieckowsieci.pl

Bezpieczeństwo w domu > **Bezpieczeństwo dziecka**

Łącza pokrewne

- Przewodnik bezpieczeństwa w Internecie dla rodziców
- 10 rzeczy, których można nauczyć dziecko, aby było bezpieczniejsze w Internecie

Zapoznaj się z poradami dotyczącymi korzystania z Internetu przez dzieci w różnym wieku.

- 2-4 lata;
- 5-6 lat;
- 7-8 lat;
- 9-12 lat;
- 13-17 lat

Najszybciej rosnącą grupą użytkowników Internetu są dzieci w wieku przedszkolnym. Tak wykazały badania przeprowadzone w 2003 roku. Dzieci w tym wieku powinny korzystać z Internetu w ograniczonym zakresie. Obrazy i dźwięki dostępne w sieci mogą wpływać na ich wyobraźnię i wzbogacać ich doświadczenia.

Co przedszkolaki mogą robić w Internecie?

Dorośli, rodzice i starsze rodzeństwo mogą wraz z przedszkolakami odwiedzać witryny przeznaczone dla dzieci lub grać w gry internetowe. Rodzice odgrywają istotną rolę w nauczaniu bezpiecznego korzystania z Internetu i bezpośrednim nadzorowaniu reakcji dzieci na zawartość witryn internetowych.

Wskazówki bezpieczeństwa

Dzieci w wieku 2-4 lat.
Dzieci w tym wieku nie mogą korzystać same z Internetu.

- Dodaj odpowiednie witryny do listy Ulubione, aby utworzyć własne środowisko sieciowe dla swoich dzieci.
- Korzystaj z wyszukiwarek przyjaznych dzieciom np. MSN Kids Search (j. ang.) lub wyszukiwarek z funkcją kontroli rodzicielskiej.
- Poszukaj narzędzi do filtrowania zawartości Internetu np. funkcja kontroli rodzicielskiej w usłudze MSN (j. ang.), które będą uzupełniać, a nie zastępować, nadzór rodzicielski.
- Chroń dzieci przed napastliwymi wyskakującymi reklamami, korzystając z oprogramowania do blokowania wyskakujących okienek. Najnowsza

wersja systemu Windows XP oraz Pasek narzędzi MSN (j. ang.) są wyposażone w funkcję blokowania wyskakujących okienek.

- Zacznij uczyć dzieci, czym jest prywatność. Jeśli witryna zachęca dzieci do podania imienia w celu dostosowania zawartości do ustawień użytkownika, pomóż dziecku utworzyć pseudonim sieciowy, który nie ujawnia żadnych informacji osobistych.
- Wszyscy członkowie rodziny powinni być przykładem dla dzieci w okresie, w którym zaczynają korzystanie z Internetu.

Dzieci w wieku 5-6 lat są zazwyczaj z natury otwarte, z ciekawością, ufnie patrzą na świat. Cieszy ich nowa umiejętność pisania i czytania, uwielbiają rozmawiać i dzielić się swoimi pomysłami. Rzadko też kwestionują autorytet rodziców.

Co dzieci w wieku 5-6 lat mogą robić w Internecie?

Dzieci w tym wieku mogą wykonywać polecenia wyświetlane na ekranie, używać myszy i grać w gry komputerowe. Jednak są całkowicie zależne od dorosłych, rodziców lub starszego rodzeństwa, jeśli chodzi o wyszukiwanie witryn internetowych, interpretowanie informacji dostępnych w Internecie czy wysyłanie wiadomości e-mail. Wskazówki bezpieczeństwa są podobne jak dla dzieci młodszych.

- Dodaj odpowiednie witryny do listy Ulubione (j. ang.), aby utworzyć własne środowisko sieciowe dla swoich dzieci.
- Korzystaj z wyszukiwarek przyjaznych dzieciom (np. MSN Kids Search (j. ang.) lub wyszukiwarek z funkcją kontroli rodzicielskiej.
- Ustaw komputery z dostępem do Internetu w ogólnodostępnym miejscu, gdzie można łatwo nadzorować poczynania dziecka.

- Poszukaj narzędzi do filtrowania zawartości Internetu (np. funkcja kontroli rodzicielskiej w usłudze MSN (j. ang.), które będą uzupełniać, a nie zastępować, nadzór rodzicielski.
- Stosuj oprogramowanie blokujące wyskakujące okienka, aby chronić dzieci przed napastliwymi reklamami. Najnowsza wersja systemu Windows XP oraz Pasek narzędzi MSN (j. ang.) są wyposażone w taki program.
- Zacznij uczyć dzieci, czym jest prywatność. Powiedz im, aby w sieci nigdy nie ujawniały informacji o sobie i swojej rodzinie.
- Nie pozwalaj dzieciom w tym wieku korzystać z wiadomości błyskawicznych, poczty elektronicznej, pokojów rozmów czy forów dyskusyjnych.
- Zachęcaj dzieci do mówienia o tym, co wzbudza w nich niepokój lub poczucie zagrożenia. Bądź cierpliwy i wyrozumiały. Zachowaj spokój i przypominaj dzieciom, że nie spotka je żadna kara, jeśli zwrócą na coś uwagę rodziców. Pochwal ich zachowanie i zachęć do ponownego zwrócenia się do Ciebie w takiej sytuacji.

Dowiedz się więcej o sposobach postępowania z internetowymi pedofilami i dręczycielami.

Materiał zaczerpnięty ze strony internetowej:

http://www.microsoft.com/poland/athome/security/children/kidtips2-4.mspx

Propozycja: mgr Teresa Soja

http://www.opiekun.pl/artvkuly.htm

Quiz: Bezpieczeństwo dziecka — quiz dla rodziców dzieci w wieku 2-12 lat

Dopiero co Twój mały szkrab ledwo potrafił utrzymać się w pozycji siedzącej, a już chodzi, biega i surfuje po Internecie. Rozwiąż ten quiz, aby przekonać się, czy wiesz, w jaki sposób możesz sprawić, by dziecko czerpało radość z bezpiecznego korzystania z Internetu.

1. Dobrym sposobem na ochronę małych dzieci korzystających z Internetu jest połączenie narzędzi służących do filtrowania Internetu i nadzoru rodzicielskiego.

A. Prawda.

B. Fałsz.

2. Jakiego rodzaju witryny sieci Web dzieci powinny odwiedzać, aby bezpieczniej przeszukiwać zasoby internetowe?

A. Te same, co rodzice.

B. Przyjazne dzieciom witryny internetowe lub wyszukiwarki z funkcją kontroli rodzicielskiej.

C. Każda wyszukiwarka, która nie zawiera reklam.

D. Bezprzewodowa klawiatura i mysz.

3. Która z poniższych porad jest dobrym sposobem na ochronę dzieci przed napastliwymi wyskakującymi okienkami?

A. Korzystanie z najnowszej wersji systemu Windows XP.

B. Korzystanie z paska narzędzi MSN.

C. Korzystanie z programu Windows Defender.

D. Wszystkie z powyższych.

4. Która z poniższych porad w istotny sposób pozwala chronić dzieci przed oglądaniem napastliwych wiadomości e-mail?

A. Przydzielenie dzieciom własnych adresów e-mail, gdy tylko będą umiały obsługiwać myszkę.

B. Otwieranie wszystkich załączników w wiadomościach e-mail dzieci, nawet jeśli nie wiadomo, od kogo pochodzi dana wiadomość e-mail.

C. Używanie filtrów wiadomości e-mail, aby blokować spam.

D. Dzieci w wieku 2-12 lat w żadnym wypadku nie powinny korzystać z poczty e-mail.

5. Kiedy należy rozpocząć uczenie dzieci na temat prywatności w Internecie?

A. Zanim zaczną korzystać z Internetu.

B. Jak tylko napotkają taką sytuację podczas korzystania z Internetu, która sprawi, że będą czuły się niepewne.

C. Po tym, jak udostępnią informacje osobiste w Internecie, np. adres domowy.

D. Nie wcześniej niż po ukończeniu ósmego roku życia.

Odpowiedzi:

1. Dobrym sposobem na ochronę małych dzieci korzystających z Internetu jest połączenie narzędzi służących do filtrowania Internetu i nadzoru rodzicielskiego.

Prawidłowa odpowiedź: A. Prawda.

Większość dzieci poniżej 10 roku życia nie posiada odpowiednich umiejętności krytycznego myślenia, aby można było pozwolić im na samodzielne korzystanie z Internetu. Zawsze należy przy nich siedzieć podczas korzystania z Internetu i rozważyć skorzystanie z technologii filtrowania zawartości, takiej jak funkcja kontroli rodzicielskiej MSN Premium (j. ang.). Kiedy dzieci grają w gry interaktywne, korzystają z poczty e-mail lub przeglądają zasoby sieci Web, należy zawsze wiedzieć, co oglądają i z kim się komunikują przez Internet.

2. Jakiego rodzaju witryny sieci Web dzieci powinny odwiedzać, aby bezpieczniej przeszukiwać zasoby internetowe?

Prawidłowa odpowiedź: B. Przyjazne dzieciom witryny internetowe lub wyszukiwarki z funkcją kontroli rodzicielskiej.

Prawdopodobnie już wiesz, jak łatwo jest przypadkowo natknąć się na witryny, które są nieodpowiednie dla dzieci. Nawet jeśli siedzisz przy dziecku podczas gdy ono korzysta z Internetu, zalecane jest korzystanie z wyszukiwarki internetowej przeznaczonej dla dzieci, np. MSN Kids Search (j. ang.). Jeżeli preferujesz inną wyszukiwarkę, dowiedz się, czy posiada funkcje kontroli rodzicielskiej, która zablokuje te strony, których nie powinno oglądać Twoje dziecko.

3. Która z poniższych porad jest dobrym sposobem na ochronę dzieci przed napastliwymi wyskakującymi okienkami?

Prawidłowa odpowiedź: D. Wszystkie z powyższych.

Nigdy nie wiadomo, gdzie mogą czaić się napastliwe wyskakujące okienka. Chroń swoje dzieci, korzystając z oprogramowania blokującego wyświetlanie wyskakujących okienek. Najnowsza wersja systemu Windows XP i paska narzędzi MSN (j. ang.) posiada wbudowany program blokujący wyskakujące okienka, a program Windows Defender może zapewnić dodatkową ochronę przed napastliwymi wyskakującymi okienkami, pojawiającymi się w wyniku działania programu wywiadowczego. Aby dowiedzieć się więcej, przeczytaj artykuł: Programy wywiadowcze a Twoje dzieci.

4. Która z poniższych porad w istotny sposób pozwala chronić dzieci przed oglądaniem napastliwych wiadomości e-mail?

Prawidłowa odpowiedź: C. Używanie filtrów wiadomości e-mail, aby blokować spam.

Aby zwiększyć bezpieczeństwo dziecka podczas korzystania z poczty elektronicznej, skonfiguruj filtry wiadomości e-mail w taki sposób, aby filtrowały spam i inne niechciane wiadomości od nadawców, których nie znasz. Dodatkowo, kiedy dzieci są jeszcze bardzo małe, zamiast przydzielania im własnego adresu e-mail lepiej jest utworzyć adres rodzinny, który można monitorować oddzielnie od swojego własnego adresu. Zapoznaj dzieci z tymi zasadami dotyczącymi bezpiecznego korzystania z poczty elektronicznej, z jakich Ty korzystasz, tak, aby wiedziały, czego nie powinny robić, np. otwierać załączników, które mogą zawierać wirusa, pobierać oprogramowania wywiadowczego bez Twojej wiedzy lub czegoś jeszcze bardziej niebezpiecznego.

5. Kiedy należy rozpocząć uczenie dzieci na temat prywatności w Internecie?

Prawidłowa odpowiedź: A. Zanim zaczną korzystać z Internetu.

Zastanów się nad uczeniem dzieci na temat prywatności zanim zaczną korzystać z Internetu. Tak jak uczysz je, aby nigdy nie rozmawiały z nieznajomymi, dobrze jest im powiedzieć, aby nigdy nie podawały w Internecie informacji o sobie ani o swojej rodzinie – bez względu na to, kto pyta. Jeżeli witryna sieci Web zachęca dzieci do podania imienia w celu dostosowania zawartości do ustawień użytkownika, pomóż dziecku utworzyć pseudonim internetowy, który nie ujawnia żadnych informacji osobistych. Należy również

zachęcić dzieci, aby informowały Cię o sytuacjach, w których czują się niepewne lub zagrożone podczas korzystania z Internetu.

PREZENTACJA MULTIMEDIALNA

Internet to współczesne narzędzie do zdobywania wiedzy, poznawania świata, kontaktowania się z innymi osobami, zawierania znajomości.

Rady dla rodziców jak zadbać o bezpieczeństwo małego dziecka w Internecie

10 porad dla rodziców

dotyczących bezpiecznego korzystania z Internetu przez dzieci.

1. Odkrywaj Internet razem z dzieckiem.

Bądź pierwszą osobą, która zapozna dziecko z Internetem. Odkrywajcie wspólnie jego zasoby. Spróbujcie znaleźć strony, które mogą zainteresować Wasze pociechy, a następnie zróbcie listę przyjaznych im stron (pomocny będzie edukacyjny serwis internetowy – www.sieciaki.pl). Jeśli Wasze dziecko sprawniej niż Wy porusza się po Sieci, nie zrażajcie się – poproście, by było Waszym przewodnikiem po wirtualnym świecie.

2. Naucz dziecko podstawowych zasad bezpieczeństwa w Internecie.

Uczul dziecko na niebezpieczeństwa związane z nawiązywaniem nowych znajomości w Internecie. Podkreśl, że nie można ufać osobom poznanym w Sieci, ani też wierzyć we wszystko co o sobie mówią. Ostrzeż dziecko przed ludźmi, którzy mogą chcieć zrobić im krzywdę. Rozmawiaj z dzieckiem o zagrożeniach czyhających w Internecie i sposobach ich unikania.

3. Rozmawiaj z dziećmi o ryzyku umawiania się na spotkania z osobami poznanymi w Sieci.

Dorośli powinni zrozumieć, że dzięki Internetowi dzieci mogą nawiązywać przyjaźnie. Jednakże spotykanie się z nieznajomymi poznanymi w Sieci może okazać się bardzo niebezpieczne. Dzieci muszą mieć świadomość, że mogą spotykać się z nieznajomymi wyłącznie po uzyskanej zgodzie rodziców i zawsze w towarzystwie dorosłych lub przyjaciół.

4. Naucz swoje dziecko ostrożności przy podawaniu swoich prywatnych danych.

Dostęp do wielu stron internetowych przeznaczonych dla najmłodszych wymaga podania prywatnych danych. Ważne jest, aby dziecko wiedziało, że podając takie informacje, zawsze musi zapytać o zgodę swoich rodziców. Dziecko powinno zdawać sobie sprawę z niebezpieczeństw, jakie może przynieść podanie swoich danych osobowych. Ustal z nim, żeby nigdy nie podawało przypadkowym osobom swojego imienia, nazwiska, adresu i numeru telefonu.

5. Naucz dziecko krytycznego podejścia do informacji przeczytanych w Sieci.

Wiele dzieci używa Internetu w celu rozwinięcia swoich zainteresowań i rozszerzenia wiedzy potrzebnej w szkole. Mali internauci powinni być jednak świadomi, że nie wszystkie znalezione w Sieci informacje są wiarygodne. Naucz dziecko, że trzeba weryfikować znalezione w Internecie treści, korzystając z innych dostępnych źródeł (encyklopedie, książki, słowniki).

6. Bądź wyrozumiały dla swojego dziecka.

Często zdarza się, że dzieci przypadkowo znajdują się na stronach adresowanych do dorosłych. Bywa, że w obawie przed karą, boją się do tego przyznać. Ważne jest, żeby dziecko Ci ufało i mówiło o tego typu sytuacjach; by wiedziało, że zawsze kiedy poczuje się niezręcznie, coś je zawstydzi lub przestraszy, może się do Ciebie zwrócić.

7. Zgłaszaj nielegalne i szkodliwe treści.

Wszyscy musimy wziąć odpowiedzialność za niewłaściwe czy nielegalne treści w Internecie. Nasze działania w tym względzie pomogą likwidować np. zjawisko pornografii dziecięcej szerzące się przy użyciu stron internetowych, chatów, e-maila itp. Nielegalne treści można zgłaszać na policję lub do współpracującego z nią punktu kontaktowego ds. zwalczania nielegalnych treści w Internecie – Hotline/u (www.dyzurnet.pl). Hotline kooperuje również z operatorami telekomunikacyjnymi i serwisami internetowymi w celu doprowadzenia do usunięcia nielegalnych materiałów z Sieci.

8. Zapoznaj dziecko z NETYKIETĄ - Kodeksem Dobrego Zachowania w Internecie.

Przypominaj dzieciom o zasadach dobrego wychowania. W każdej dziedzinie naszego życia, podobnie więc w Internecie obowiązują takie reguły: powinno się być miłym, używać odpowiedniego słownictwa itp. (zasady Netykiety znajdziesz na stronie www.sieciaki.pl) Twoje dzieci powinny je poznać (nie wolno czytać nie swoich e-maili, kopiować zastrzeżonych materiałów, itp.).

9. Poznaj sposoby korzystania z Internetu przez Twoje dziecko.

Przyjrzyj się, jak Twoje dziecko korzysta z Internetu, jakie strony lubi oglądać i jak zachowuje się w Sieci. Staraj się poznać znajomych, z którymi dziecko koresponduje za pośrednictwem Internetu. Ustalcie zasady korzystania z Sieci (wzory Umów Rodzic-Dziecko znajdziesz na stronie www.dzieckowsieci.pl) oraz sposoby postępowania w razie nietypowych sytuacji.

10. Pamiętaj, że pozytywne strony Internetu przeważają nad jego negatywnymi stronami.

Internet jest doskonałym źródłem wiedzy, jak również dostarczycielem rozrywki. Pozwól swojemu dziecku w świadomy i bezpieczny sposób w pełni korzystać z oferowanego przez Sieć bogactwa.

Sieci@ki.pl

@ dziecko w SIECI

helpline.org.pl

pomoc wNet! dla młodych internautów w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa w Sieci

Rady dla rodziców

1. **Zapytaj** swoje dziecko, co robi w Internecie. Czym zajmuje się tam najczęściej? Nie wahaj się zadawać proste pytania. To wiedza, którą może przekazać Ci Twoje dziecko – Internet to wynalazek ich czasów. Zapytaj, z kim rozmawia przez Internet. Poproś, aby pokazało Ci, w jaki sposób korzysta z Internetu. Powiedz, że chciałbyś wiedzieć, jakie informacje przekazuje swoim internetowym znajomym.
2. **Powiedz, czego oczekujesz** od dziecka w zakresie zasad bezpiecznego korzystania z Internetu. Korzystają z niego też osoby, które mają niewłaściwe intencje. Powiedz, zatem, czego, według Ciebie jako osoby dorosłej, nie wolno dziecku robić ze względu na jego i Wasze bezpieczeństwo. Pomóż mu zrozumieć, że nigdy nie powinno się podawać przez Internet osobistych danych (imienia i nazwiska, adresu, numeru telefonu) ani przesyłać lub publikować zdjęć, nagrań video. **Wyjaśnij, że nie należy bez Twojej kontroli** otwierać e-maili, odbierać wiadomości od osób nieznanych. Ty, jako osoba dorosła, możesz to robić. Zawartością takiego e-maila mogą być wirusy albo film lub zdjęcie o nieodpowiedniej dla dzieci treści.
3. Naucz swoje dzieci, że są ludzie, którzy kłamią, oszukują w Internecie i dlatego właśnie lepiej z nimi nie rozmawiać, ani nie odbierać od nich e-maili, wiadomości. Dzieci nie powinny spotykać się z osobami poznanymi w Internecie **bez kontroli i wiedzy rodziców**.
4. Poproś o zaufanie. **Powiedz, że chcesz wiedzieć** o tym, co je zaniepokoi w Internecie. Jeśli opowie Ci o tym, a Ty nie będziesz wiedział, co zrobić– **zadzwoń lub napisz do helpline.org.pl**. Razem zastanowimy się, co możemy zrobić. W helpline.org.pl pracują ludzie, którzy są tam po to, by pomagać w trudnych sytuacjach.
5. **Nie obwiniaj** – w ten sposób nie rozwiążesz problemu, a dziecko straci odwagę, by opowiedzieć Ci o tym, co się stało. Pamiętaj, że dzieci często same obciążają się winą. Powiedz, jak ważne jest dla Ciebie to, by z Tobą rozmawiało. Doceń jego odwagę i zaufanie, jakim Cię obdarzyło. Powiedz swojemu dziecku, że zawsze może na Ciebie liczyć. Razem na pewno sobie poradzicie!
6. Najlepiej porozmawiać o zasadach, zanim zdecydujesz o podłączeniu komputera do Internetu. Jeśli jeszcze nie odbyliście takiej rozmowy, pamiętaj, że **nigdy nie jest na to za późno**.

helpline.org.pl działa od poniedziałku do piątku od 11.00 do 16.00
telefon **0 800 100 100** (połączenie bezpłatne)
e-mail: **helpline@helpline.org.pl**

Opiekun Dziecka w Internecie - program filtrujący treści - Opera
Plik Edycja Widok Zakładki Widżety Poczta Narzędzia Pomoc
http://www.opiekun.com/#top
SoftStory
przyjazne programy
kontakt o nas start
OPIEKUN
DZIECKA W INTERNECIE
strona główna
cennik i zamówienia
pobierz demo
program partnerski
oferta dla szkół
pomoc techniczna
informacje
Aby dowiedzieć się więcej o Opiekunie wybierz:
Cechy i funkcje programu
Opinie rodziców
Informacje prasowe
Zrzuty ekranowe
Filmy demonstracyjne
Pobierz demo
Historia zmian w programie
Ciekawe artykuły
Strony dla rodziców
Dodawanie strony WWW do bazy Opiekuna
Konkurs "Świat przyjazny dziecku"
Strony przyjazne dzieciom
Serwis dobre programy w ramach akcji Promujemy polskich autorów wyróżnił nasz program jako perełkę wśród oprogramowania.
strefa dla użytkowników
Jak możesz skutecznie chronić swoje dziecko przed pornografią i przemocą w Internecie?
Jak skutecznie chronić dziecko przed szkodliwymi treściami i bez obaw pozwolić mu na poznawanie Internetu
Jeżeli kiedykolwiek pytałeś siebie „Czy moje dziecko jest bezpieczne w Internecie?", to musisz wiedzieć, że nie jesteś sam. Wielu rodziców podobnie jak Ty martwi się czy ich pociecha jest bezpieczna podczas korzystania z Sieci.
To całkiem słuszne pytanie. Internet bowiem oprócz tego, że jest powszechnym narzędziem wymiany informacji, ma jednocześnie swoje ciemne strony.
Internet jest jak fascynująca metropolia

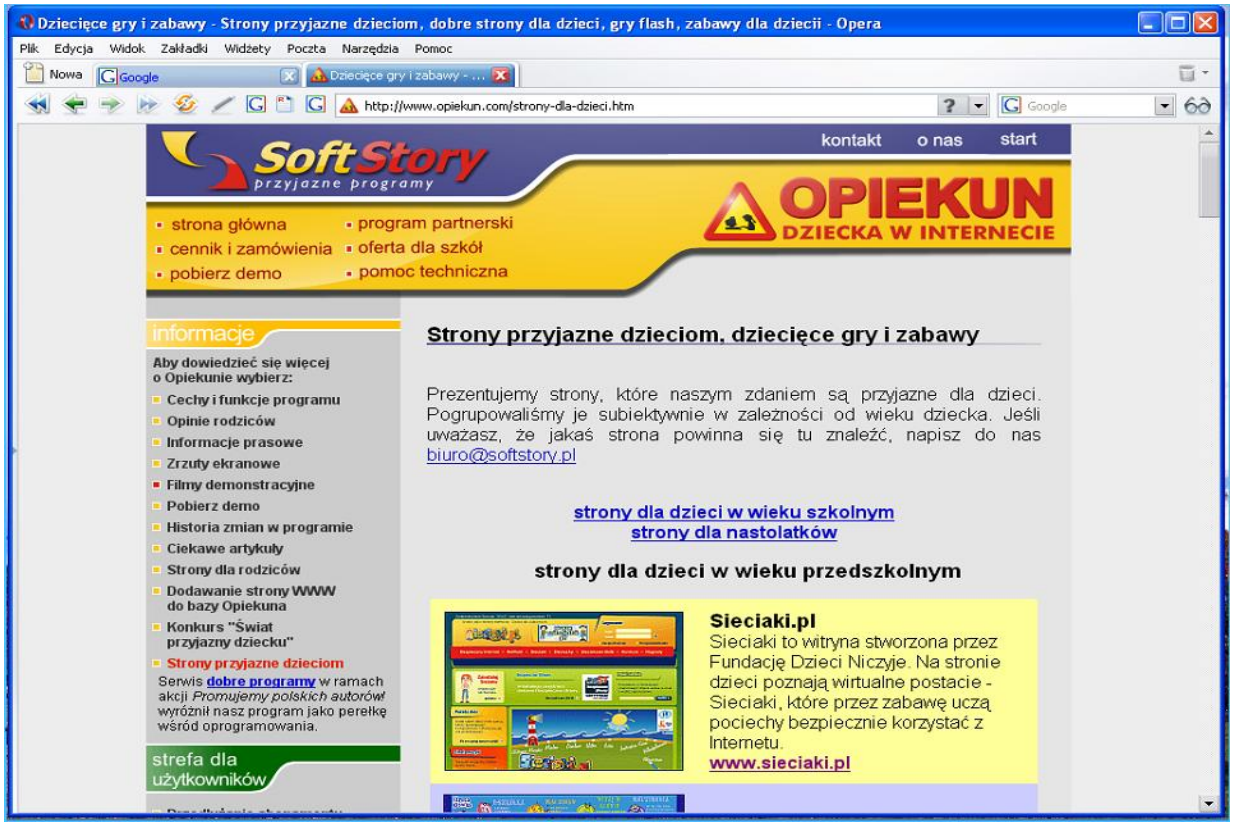
Dziecięce gry i zabawy - Strony przyjazne dzieciom, dobre strony dla dzieci, gry flash, zabawy dla dzieci - Opera
Plik Edycja Widok Zakładki Widżety Poczta Narzędzia Pomoc
http://www.opiekun.com/strony-dla-dzieci.htm
SoftStory
przyjazne programy
kontakt o nas start
OPIEKUN
DZIECKA W INTERNECIE
strona główna
cennik i zamówienia
pobierz demo
program partnerski
oferta dla szkół
pomoc techniczna
informacje
Aby dowiedzieć się więcej o Opiekunie wybierz:
Cechy i funkcje programu
Opinie rodziców
Informacje prasowe
Zrzuty ekranowe
Filmy demonstracyjne
Pobierz demo
Historia zmian w programie
Ciekawe artykuły
Strony dla rodziców
Dodawanie strony WWW do bazy Opiekuna
Konkurs "Świat przyjazny dziecku"
Strony przyjazne dzieciom
Serwis dobre programy w ramach akcji Promujemy polskich autorów wyróżnił nasz program jako perełkę wśród oprogramowania.
strefa dla użytkowników
Strony przyjazne dzieciom, dziecięce gry i zabawy
Prezentujemy strony, które naszym zdaniem są przyjazne dla dzieci. Pogrupowaliśmy je subiektywnie w zależności od wieku dziecka. Jeśli uważasz, że jakaś strona powinna się tu znaleźć, napisz do nas biuro@softstory.pl
strony dla dzieci w wieku szkolnym
strony dla nastolatków
strony dla dzieci w wieku przedszkolnym
Sieciaki.pl
Sieciaki to witryna stworzona przez Fundację Dzieci Niczyje. Na stronie dzieci poznają wirtualne postacie - Sieciaki, które przez zabawę uczą pociechy bezpiecznie korzystać z Internetu.
www.sieciaki.pl

Ciekawe strony dla rodziców - wychowanie dziecka - Opera
Plik Edycja Widok Zakładki Widżety Poczta Narzędzia Pomoc
http://www.opiekun.com/strony-dla-rodzicow.htm
SoftStory
przyjazne programy
kontakt o nas start
OPIEKUN
DZIECKA W INTERNECIE
strona główna
program partnerski
cennik i zamówienia
oferta dla szkół
pobierz demo
pomoc techniczna
informacje
Aby dowiedzieć się więcej o Opiekunie wybierz:
Cechy i funkcje programu
Opinie rodziców
Informacje prasowe
Zrzuty ekranowe
Filmy demonstracyjne
Pobierz demo
Historia zmian w programie
Ciekawe artykuły
Strony dla rodziców
Dodawanie strony WWW do bazy Opiekuna
Konkurs "Świat przyjazny dziecku"
Strony przyjazne dzieciom
Serwis dobre programy w ramach akcji Promujemy polskich autorów wyróżnił nasz program jako perełkę wśród oprogramowania.
strefa dla użytkowników
Ciekawe strony dla rodziców
Prezentujemy strony, które według nas powinny zainteresować rodziców. Jeśli uważasz, że jakaś strona powinna się tu znaleźć, napisz do nas biuro@softstory.pl. Zobacz także serwisy przyjazne dzieciom
następna strona >>
Fundacja KidProtect
Strona Fundacji KidProtect działającej na rzecz bezpieczeństwa dzieci w Internecie. Znaleźć tam można informacje, artykuły, raporty na temat zagrożeń dzieci w Sieci i sposobów przeciwdziałania im.
www.kidprotect.pl
Dziecko w sieci
Wszystko na temat bezpieczeństwa dzieci w Internecie, zasady bezpiecznego korzystania z sieci. Nauczyciele znajdą tutaj scenariusze zajęć dotyczących bezpieczeństwa

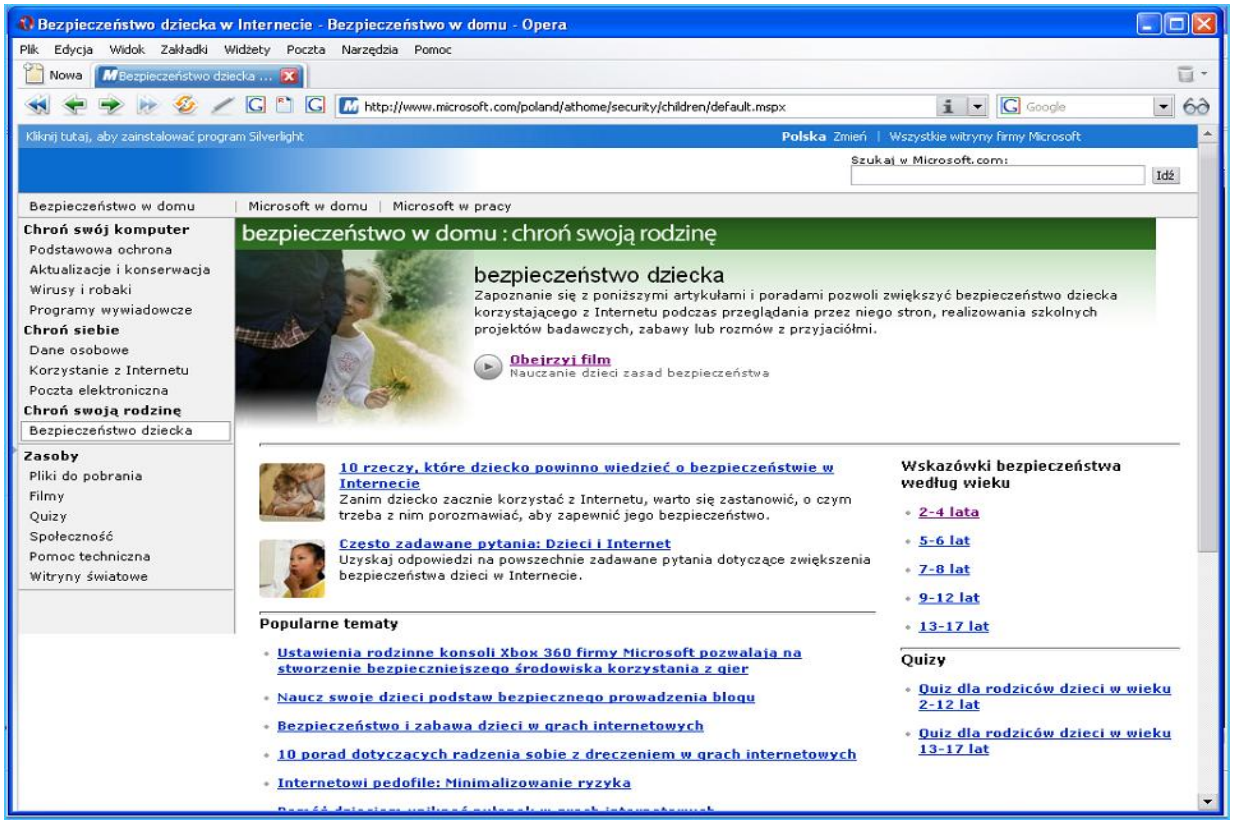
Bezpieczeństwo dziecka w Internecie - Bezpieczeństwo w domu - Opera
Plik Edycja Widok Zakładki Widżety Poczta Narzędzia Pomoc
http://www.microsoft.com/poland/athome/security/children/default.mspx
Kliknij tutaj, aby zainstalować program Silverlight
Polska Zmień | Wszystkie witryny firmy Microsoft
Szukaj w Microsoft.com:
Idź
Bezpieczeństwo w domu | Microsoft w domu | Microsoft w pracy
Chroń swój komputer
Podstawowa ochrona
Aktualizacje i konserwacja
Wirusy i robaki
Programy wywiadowcze
Chroń siebie
Dane osobowe
Korzystanie z Internetu
Poczta elektroniczna
Chroń swoją rodzinę
Bezpieczeństwo dziecka
Zasoby
Pliki do pobrania
Filmy
Quizy
Społeczność
Pomoc techniczna
Witryny światowe
bezpieczeństwo w domu : chroń swoją rodzinę
bezpieczeństwo dziecka
Zapoznanie się z poniższymi artykułami i poradami pozwoli zwiększyć bezpieczeństwo dziecka korzystającego z Internetu podczas przeglądania przez niego stron, realizowania szkolnych projektów badawczych, zabawy lub rozmów z przyjaciółmi.
Obejrzyj film
Nauczanie dzieci zasad bezpieczeństwa
10 rzeczy, które dziecko powinno wiedzieć o bezpieczeństwie w Internecie
Zanim dziecko zacznie korzystać z Internetu, warto się zastanowić, o czym trzeba z nim porozmawiać, aby zapewnić jego bezpieczeństwo.
Często zadawane pytania: Dzieci i Internet
Uzyskaj odpowiedzi na powszechnie zadawane pytania dotyczące zwiększenia bezpieczeństwa dzieci w Internecie.
Popularne tematy
Ustawienia rodzinne konsoli Xbox 360 firmy Microsoft pozwalają na stworzenie bezpieczniejszego środowiska korzystania z gier
Naucz swoje dzieci podstaw bezpiecznego prowadzenia blogu
Bezpieczeństwo i zabawa dzieci w grach internetowych
10 porad dotyczących radzenia sobie z dręczeniem w grach internetowych
Internetowi pedofile: Minimalizowanie ryzyka
Wskazówki bezpieczeństwa według wieku
2-4 lata
5-6 lat
7-8 lat
9-12 lat
13-17 lat
Quizy
Quiz dla rodziców dzieci w wieku 2-12 lat
Quiz dla rodziców dzieci w wieku 13-17 lat

helpline.org.pl - Opera
Plik Edycja Widok Zakładki Widżety Poczta Narzędzia Pomoc
http://www.helpline.org.pl/
helpline.org.pl
organizatorzy
partner
LIVECHAT
Dzieci
Ktoś w Internecie zadaje Ci krępujące pytania?
Dostajesz nieprzyjemne wiadomości?
Zastanawiasz się jak bezpiecznie korzystać z Internetu?
Młodzież
Ktoś obraża Cię w Internecie?
Namawia na spotkanie?
Ktoś włamał Ci się na bloga, konto pocztowe?
Martwisz się, że za dużo czasu spędzasz przy komputerze?
dyżur:
poniedziałek - piątek
od 11:00 do 16:00
porozmawiaj on-line:
LiveChat
zadzwoń:
(również przez Skype)
0 800 100 100
(połączenie bezpłatne)
wyślij e-mail:
helpline@helpline.org.pl
Rodzice
Twoje dziecko korzysta z komputera i Internetu?
Chcesz zadbać, aby mogło to robić bezpiecznie?
Nie wiesz, jak pomóc, kiedy spotka je coś złego?
Profesjonaliści
Zawodowo pracujesz z dziećmi i ich rodzinami?
Nie wiesz jak rozwiązywać ich problemy związane z zagrożeniami bezpieczeństwa w Internecie?
dziecko w sieci
pomoc wNet!
Witamy na stronie projektu helpline.org.pl, którego celem jest pomoc młodym Internautom w sytuacjach zagrożenia w Internecie oraz podczas korzystania z telefonów komórkowych.
helpline.org.pl
jest wspólnym projektem Fundacji Dzieci Niczyje

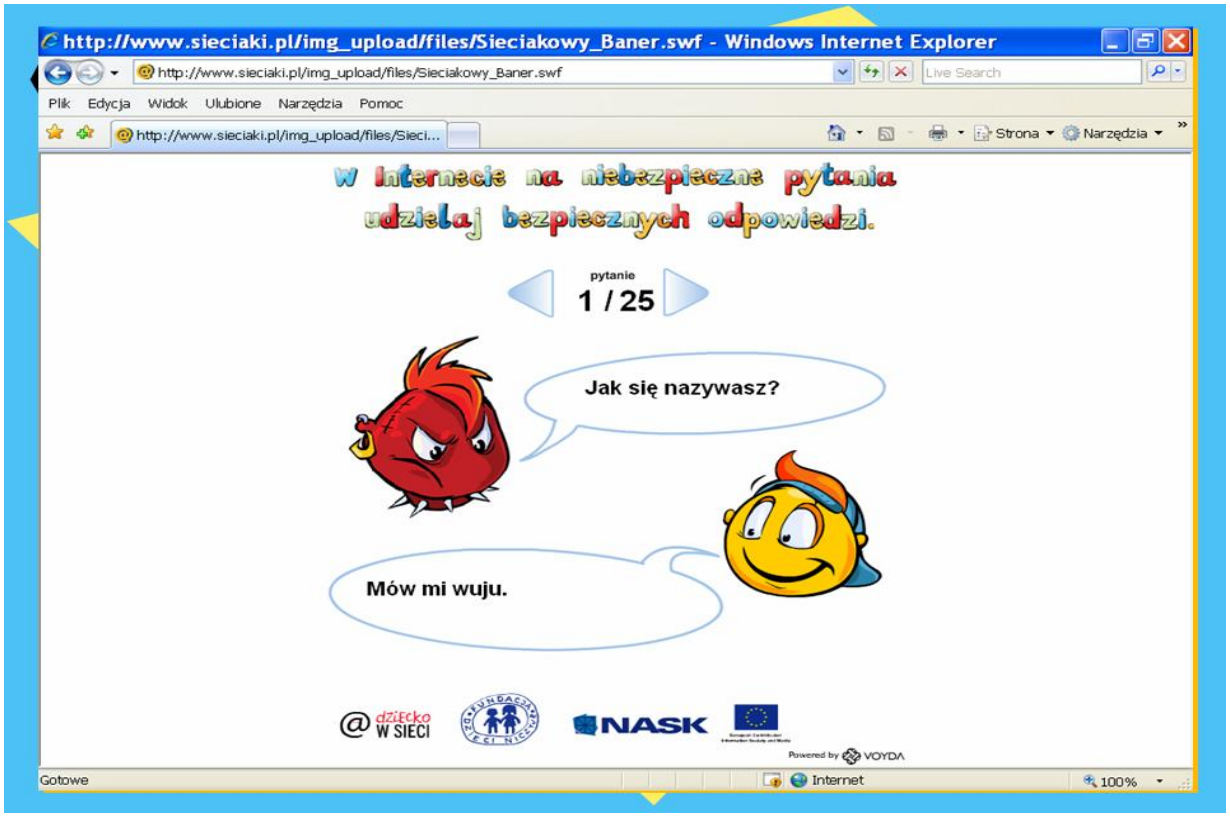
http://www.sieciaki.pl/img_upload/files/Sieciakowy_Baner.swf - Windows Internet Explorer
Plik Edycja Widok Ulubione Narzędzia Pomoc
W Internecie na niebezpieczne pytania udzielaj bezpiecznych odpowiedzi.
pytanie
1 / 25
Jak się nazywasz?
Mów mi wuju.
dziecko w sieci
NASK
Powered by VOYDA
Gotowe
Internet
100%

Nasza umowa o Internecie

Oto zasady, które ustaliliśmy wspólnie z rodzicami odnośnie korzystania przeze mnie z Internetu.

1. Jeśli podczas korzystania z Internetu coś mnie zaniepokoi lub przestraszy rozłączę się i jak najszybciej opowiem Wam o tej sytuacji.
2. Nie będę podawać nikomu w Internecie swojego prawdziwego imienia i nazwiska ani żadnych innych danych, takich jak adres, numer telefonu, nazwa i adres mojej szkoły.
3. Bez Waszej zgody nie spotkam się z nikim, kogo poznałem przez Internet. Powiadomię Was, jeśli ktokolwiek zaproponuje mi spotkanie.
4. Nie będę odpowiadać na obraźliwe i agresywne wiadomości. Obiecuję, że sam w czasie korzystania z Sieci nie będę posługiwać się wulgarnym językiem.

Data i miejsce

Mój podpis

Jako rodzice czujemy się odpowiedzialni za przekazanie Ci zasad bezpiecznego korzystania z Internetu. Chcemy, abyś stał się świadomym i odpowiedzialnym użytkownikiem Sieci.

1. Zależy nam na tym, abyś korzystał z Internetu i interesuje nas w jaki sposób spędzasz w nim czas.
2. Chcemy, abyś poznał zasady bezpiecznego korzystania z Sieci.
3. Jeżeli podczas korzystania z Internetu coś Cię zaniepokoi lub przestraszy zawsze możesz nam o tym powiedzieć, a my postaramy się Ci pomóc.

Data i miejsce

Podpisy rodziców

sieciaki.pl

dziecko w sieci

helpline.org.pl

pomoc wNet! dla młodych internautów w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa w Sieci

Dzieci – zasady bezpieczeństwa

Przestrzegaj zasad bezpieczeństwa aby uniknąć zagrożeń w Internecie:

1. **Włączaj komputer tylko wtedy, gdy ktoś dorosły jest w domu.**
2. **Nie ufaj osobie poznanej przez Internet.** Nigdy nie możesz być pewien, kim ona naprawdę jest. Mówi, że ma 8 lat, ale może mieć 40!
3. **Nie spotykaj się z osobami poznanymi przez Internet!**
4. **Gdy coś Cię przestraszy lub zaniepokoi, wyłącz monitor i powiedz o tym dorosłemu.**
5. **Nie zdradzaj nikomu swojego imienia ani adresu!** Nie mów też, ile masz lat i do jakiej szkoły chodzisz. Nie podawaj numeru telefonu.
6. **Wymyśl sobie jakiś fajny nick,** czyli internetowy pseudonim. Niech podawaj w nim daty urodzenia ani wieku, np. *karolina1993* czy *jacek14* – lepiej, żeby nikt obcy nie wiedział ile masz lat. Wykorzystaj imię bohatera ulubionego filmu lub słowo z piosenki. Użyj swojej fantazji. Na pewno wymyślisz coś ciekawego!
7. **Używaj komunikatorów tylko do kontaktów ze znajomymi, o których wiedzą Twoi rodzice.** Z komunikatorów i czatów korzystają też osoby o złych zamiarach i trzeba być bardzo ostrożnym. Ustaw komunikator tak, żeby nikt spoza listy kontaktów nie mógł Cię zaczepiać (zobacz: najczęściej zadawane pytanie nr 6).
8. **Pomyśl kilka razy, zanim wyślesz wiadomość, e-mail czy smsa.** Kiedy klikniesz „wyślij", nie można już tego cofnąć.
9. **Nie dokuczaj innym**. Pamiętaj, że w Internecie obowiązuje zasada nieużywania brzydkich słów. Traktuj innych tak, jak byś chciał, żeby Ciebie traktowano.
10. **Długie korzystanie z komputera szkodzi zdrowiu i może być przyczyną wielu innych problemów**, np. w szkole. Nie zapominaj o sporcie i innych rozrywkach, nie związanych z komputerami i Internetem.

helpline.org.pl działa od poniedziałku do piątku od 11.00 do 16.00
telefon **0 800 100 100** (połączenie bezpłatne)
e-mail: **helpline@helpline.org.pl**

Bezpieczna przygoda z Internetem! - Opera
Plik Edycja Widok Zakładki Widżety Poczta Narzędzia Pomoc
Nowa
Google
Ciekawe strony dla rodzi...
Dziecko w Sieci
Bezpieczna przygoda z I...
http://www.przedszkolaki.sieciaki.pl/
Google
Organizatorzy
Gratka
Przedszkolaki.
Sieciaki.pl
Partnerzy
Więcej

Bezpieczna przygoda z Internetem! - Opera
Plik Edycja Widok Zakładki Widżety Poczta Narzędzia Pomoc
Nowa
Dziecko w Sieci
Bezpieczna przygoda z I...
http://www.przedszkolaki.sieciaki.pl/
Google
BEZPIECZNY INTERNET

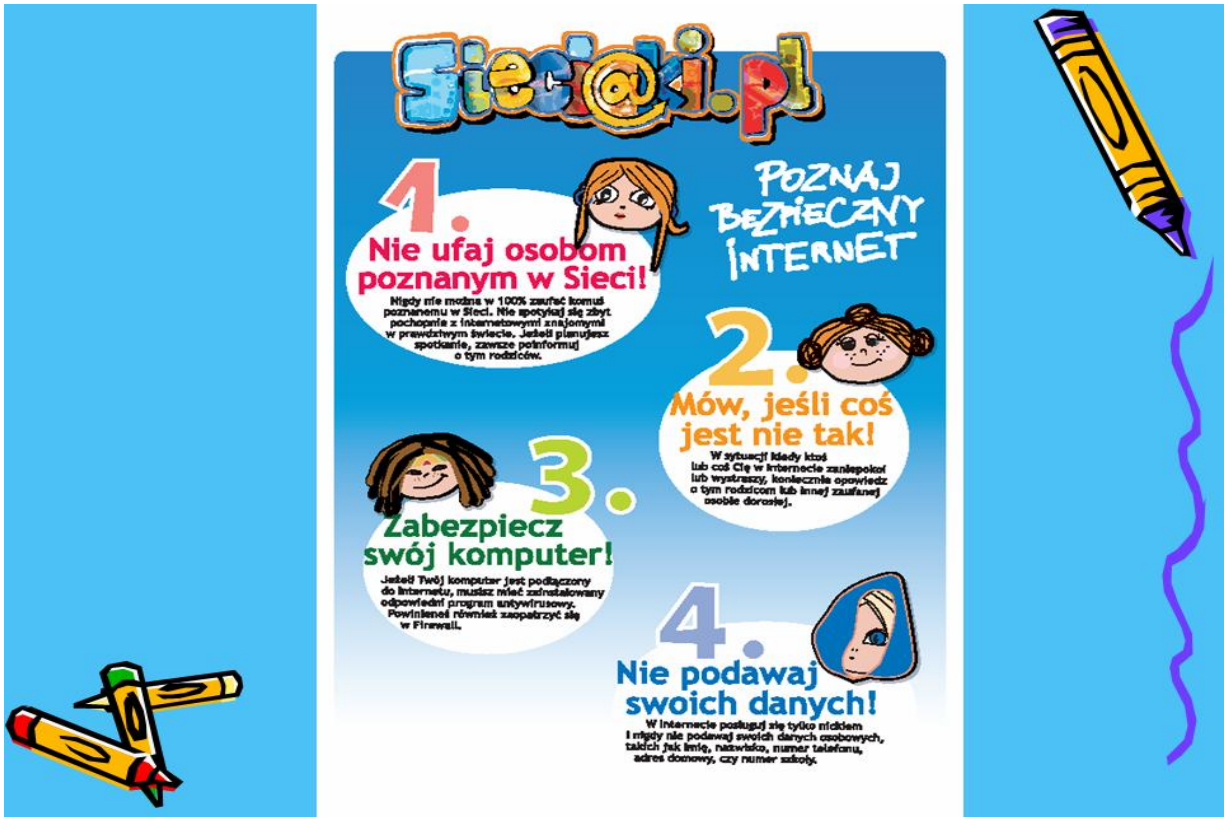
Sieci@ki.pl
POZNAJ BEZPIECZNY INTERNET
1.
Nie ufaj osobom poznanym w Sieci!
Nigdy nie można w 100% zaufać komuś poznanemu w Sieci. Nie spotykaj się zbyt pochopnie z internetowymi znajomymi w prawdziwym świecie. Jeżeli planujesz spotkanie, zawsze poinformuj o tym rodziców.
2.
Mów, jeśli coś jest nie tak!
W sytuacji kiedy ktoś lub coś Cię w internecie zaniepokoi lub wystraszy, koniecznie opowiedz o tym rodzicom lub innej zaufanej osobie dorosłej.
3.
Zabezpiecz swój komputer!
Jeżeli Twój komputer jest podłączony do Internetu, musisz mieć zainstalowany odpowiedni program antywirusowy. Powinieneś również zaopatrzyć się w Firewall.
4.
Nie podawaj swoich danych!
W Internecie posługuj się tylko nickiem i nigdy nie podawaj swoich danych osobowych, takich jak imię, nazwisko, numer telefonu, adres domowy, czy numer szkoły.

Opracowały: Teresa Soja
Ewa Filipiak

Komiksy

Ekipa

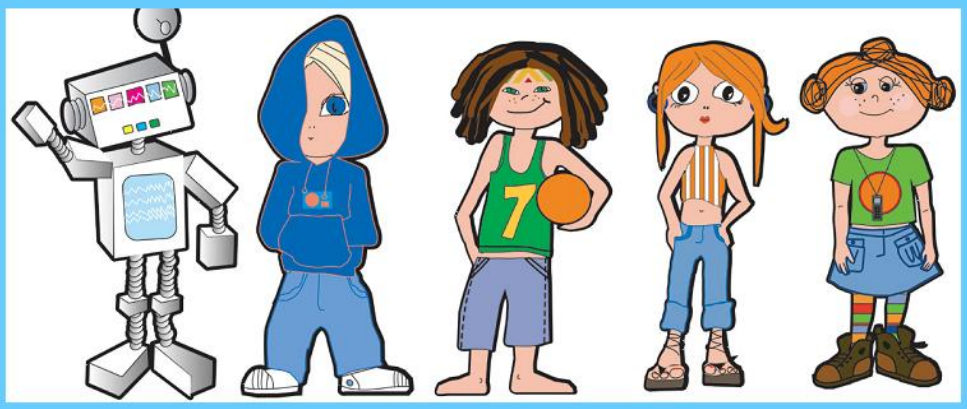

Sieciowóz

Zasady

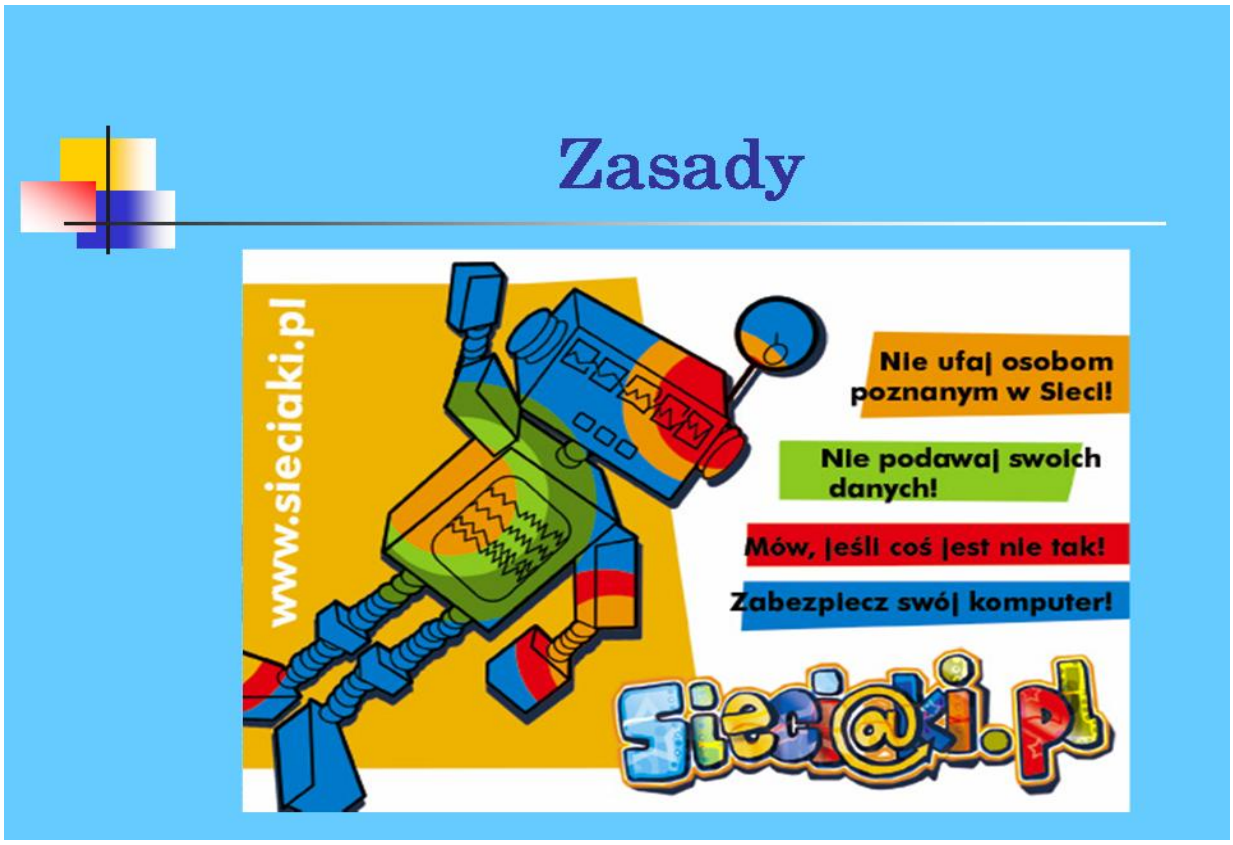

Opracowały: mgr Teresa Soja
mgr Ewa Filipiak

Kampania społeczna na rzecz bezpieczeństwa dzieci i młodzieży w Internecie.
www.dzieckowsieci.pl

Sieciaki.pl to projekt edukacyjny prowadzony od lutego 2005 przez Fundację Dzieci Niczyje. Podstawowym elementem projektu jest serwis internetowy WWW.sieciaki.pl poświęcony bezpieczeństwu dzieci i młodzieży w Sieci. W ramach projektu organizowane są również spotkania z dziećmi, imprezy plenerowe, koncerty, zajęcia edukacyjne. Przygotowywane są filmy, piosenki i materiały multimedialne.

Projekt Sieciaki.pl ma na celu przede wszystkim:

- edukację dzieci w zakresie bezpieczeństwa w Internecie,
- edukację w zakresie posługiwania się Internetem.
- promocję bezpiecznych zastosowań Sieci,
- certyfikowanie i promocję bezpiecznych stron i serwisów internetowych.
-

Serwis www.sieciaki.pl powstał z myślą o 9-15-latkach. ale rejestrują się w nim również młodsze dzieci i starsza młodzież. Fabuła serwisu opiera się na postaciach Sieciaków, czyli dzieci znających zasady bezpiecznego korzystania z Sieci i zwalczających w niej zło, którego uosobieniem są czarne stworki - Sieciuchy. Podstawowym zadaniem wyposażonych w specjalne zdolności Sieciaków jest propagowanie wiedzy na temat bezpiecznego, efektywnego i konstruktywnego korzystania z Internetu. Atrakcyjne dla dzieci postaci mają zachęcić uczestników programu do zostania Sieciakiem. Dzieci pomagają NetRobiemu - robotowi stworzonemu do walki z Sieciuchami. Robot przesyła dzieciom komunikaty, zamieszcza zadania i sprawuje opiekę nad zespołem Sieciaków oraz nad wszystkimi dziećmi, które chcą nimi zostać. Robot ma możliwość komunikowania się z Sieciakami, dzięki czemu pomaga bohaterom projektu w ich walce z internetowym złem, a wszystkim użytkownikom serwisu Sieciaki.pl przekazuje rady i zadania związane z bezpiecznym korzystaniem z Sieci.

Projekt realizowany jest w ramach programu „Safre Internet". Głównym Partnerem projektu „Sieciaki.pl" jest Fundacja Grupy TP

Zagrożenia w Sieci

Szkodliwe treści - to takie teksty, zdjęcia, filmy i nagrania, które są nielegalne lub przeznaczone tylko dla dorosłych. Kontakt z nimi może być dla Ciebie przykry, mogą Cię przestraszyć, zawstydzić lub spowodować, że poczujesz się źle. Pamiętaj, że możesz na nie natrafić zupełnie przypadkowo, to się zdarza i nie

ma w tym Twojej winy. Jeśli zdarzyło Ci się napotkać w Internecie szkodliwe treści - powiedz o tym rodzicom lub zaufanej osobie dorosłej, a ona niech skontaktuje się z dyżurnet.pl, aby treści te zostały usunięte i nikomu już nie zagrażały.

Niebezpieczne kontakty - pamiętaj, że nie wszyscy w Internecie mają wobec Ciebie dobre zamiary nawet, jeśli tak mówią. W Internecie łatwiej niż w prawdziwym życiu jest oszukiwać. Nie wierz we wszystko, co usłyszysz od osób, które znasz tylko w Internecie. Nie wolno się też z takimi osobami spotykać - ktoś może mówić, że ma tyle lat, co Ty, a tak naprawdę jest dorosłą osobą!

Szkodliwe kontakty - zdarzyć się może, że ktoś obrazi Cię na czacie, wyśle nieprzyjemnego e-maila lub wiadomość na komunikatorze, a może po prostu pisze do Ciebie, choć Ty tego nie chcesz. Może to być ktoś, kto Cię zna, ale może też to być osoba nieznajoma, która uważa, że takie zachowanie to dobry żart. Zwykle ktoś taki myśli też, że w Internecie można robić, co się chce i nikt nie dowie się, kim jest. To nieprawda. W Internecie każdy zostawia ślady, po których policja może go znaleźć. Jeśli zdarzy Ci się, że internetowy kontakt sprawia Ci przykrość, powiedz o tym rodzicom lub zaufanej osobie dorosłej. Możesz również skontaktować się z helpline.org.pl.

Wirusy i złośliwe programy - wirusy i inne złośliwe programy mogą zniszczyć pliki na Twoim komputerze, albo sprawić, że korzystanie z niego będzie trudne lub nawet niemożliwe -przestanie działać tak jak powinien. Nie ma całkowicie skutecznej ochrony przed wirusami i złośliwymi programami. Chronić należy się poprzez stosowanie antywirusa (pamiętaj o regularnym uaktualnianiu jego bazy - pozwoli mu to rozpoznawać nowe zagrożenia) i zapory sieciowej. Bardzo ważne jest również korzystanie tylko z tych programów, płyt, dyskietek i pendrive'ów, na których wiemy, co się znajduje. Tę samą zasadę warto stosować również do nieznanych stron internetowych.

Spam - spam można porównać do ulotek zostawianych przed drzwiami lub wkładanych za wycieraczki samochodów. Spam może przeszkadzać

w znalezieniu w nim listu, na który czekasz, może też zawierać szkodliwe treści i wirusy. Dlatego warto korzystać w anty-spamu w poczcie, a swój adres e-mail chronić i nie podawać nikomu bez potrzeby, zwłaszcza w Internecie, gdzie każdy może go znaleźć.

Ujawnienie Twoich prywatnych danych - Twoje prywatne dane nie powinny wpaść w niepowołane ręce! Adres e-mail, numer telefonu, adres czy zdjęcie czy różnego rodzaju hasła (do poczty, komunikatora, czatu) to informacje, które należy chronić w trosce o własne bezpieczeństwo. Przecież nie chcesz dostawać spamu lub żeby każdy wiedział, gdzie mieszkasz i mógł do Ciebie przyjść czy zmienił tak Twoje zdjęcie w komputerze, że będzie Ci przykro, będą się z Ciebie śmiać. To samo dotyczy danych Twoich kolegów i koleżanek -odmawiaj, jeśli ktoś Cię o to poprosi - nie chcesz, by im stało się coś złego.

Włamania - zdarzyć się może, że ktoś podpatrzy, jakie hasło wpisujesz logując się na pocztę, do komunikatora, czy na czacie. Może się też zdarzyć, że hasło jest bardzo proste i może je zgadnąć każdy, kto będzie miał trochę szczęścia lub dobrze Cię zna. Znając Twoje hasło, osoba taka może zrobić, co tylko chce, a dla innych użytkowników Internetu wyglądać to będzie na Twoje działania. Aby uniknąć kłopotów i nieprzyjemności wymyślaj dobre hasła, to jest długie i skomplikowane. Nie używaj jako haseł imienia swojego, przyjaciela, czy zwierzaka, daty urodzenia itd. - te hasła są popularne i łatwo je odgadnąć

Więcej materiałów z zakresu bezpieczeństwa dzieci i młodzieży w Internecie:
www.dzieckowsieci.pl

SCENARIUSZE ZAJĘĆ

SCENARIUSZ ZAJĘCIA OTWARTEGO DLA RODZICÓW

Temat kompleksowy: Zabawy na śniegu

Temat zajęcia: Zabawa pantomimiczna z wierszem I. Salach „Katar"

Prowadząca: mgr Magdalena Rożek

Data: 28.02.2008.

Grupa wiekowa: 3- latki

Obszar tematyczny: DBAM O SWOJE ZDROWIE

Treści programowe:

- Stosowanie profilaktyki zdrowotnej: przyswajanie nawyku zasłaniania nosa i ust podczas kichania i kaszlu

Cele operacyjne: dziecko:

- wie, do czego służy chusteczka do nosa
- dziecko z pomocą rodzica zademonstruje sposób wycierania nosa chusteczką higieniczną

Metody:

- Czynne: zadań stawianych dziecku
- Słowne: rozmowa, objaśnienia, sposoby społecznego porozumienia
- Inne: elementy odimiennej metody nauki czytania I. Majchrzak

Środki dydaktyczne: chustki; różne rodzaje chustek (higieniczne, na głowę, okrycie, apaszka na szyję); wizytówki z imionami;; płyta CD z muzyką do tańców „Aktywność muzyczna wg Batii Strauss"; kartki w kształcie chustki, farby plakatowe, kredki

Literatura: ABC...Program wychowania przedszkolnego XXI wieku, wydawnictwo WSiP; I. Majchrzak „Nazywanie świata- odimienna metoda nauki czytania"; Pawlak D., Suska W., Wolna J., Dziecko bezpieczne w swoim środowisku

Przebieg zajęcia:

1. **Aktywność muzyczno- ruchowa wg Batii Strauss „Wszyscy są”:**

Nauczycielka zaprasza rodziców z dziećmi do tańca.

2. **Wizytówki z imionami:**

Nauczycielka przypina do wizytówek z imionami chustki (apaszki). Dzieci odnajdują swoje wizytówki i odpinają chustki.

3. **Aktywność muzyczno- ruchowa wg Batii Strauss „Zabawa z woreczkami”:**

Taniec z chustkami w ręku

4. **Słuchanie wiersza recytowanego przez nauczycielkę pt. „Katar”:**

Katar złapał mały Zdziś
I chusteczkę przyniósł dziś.
Wczoraj zmoczył sobie nogi,
Więc go katar złapał srogi.
Kicha, prycha, wzdycha, sapie
Tak go mocno w gardle drapie.
Kręci w nosie- łezki płyną,
Lecz zasłania się chuściną.
Bo wie nawet małe dziecko:
Gdy masz katar- chodź z chusteczką.

- Co Zdziś złapał?
- Co nam jest potrzebne, gdy mamy katar? (chusteczki higieniczne lub czyste chusteczki z materiału)

5. **Pantomima z udziałem rodziców:**

Nauczycielka prosi rodziców, aby wraz ze swoimi dziećmi zademonstrowali sposób wycierania nosa w chusteczkę higieniczną

6. **Zabawa dydaktyczna „Czy znacie inne chustki”:**

Nauczycielka pokazuje dzieciom różne chustki. Dzieci określają: z czego są wykonane, jakie mają wzory, wielkość, do czego służą:

- apaszka- na szyję
- chusta- może okryć przed zimnem
- chusteczka – do wycierania nosa
- chustka- chroni przed słońcem

7. **Chusteczka- praca plastyczna rodziców i dzieci.**

Nauczycielka prosi rodziców i dzieci by zajęli miejsca przy stolikach i ozdobili przygotowaną wcześniej kartkę w kształcie chusteczki.

8. **Omówienie prac.**

SCENARIUSZ ZAJĘCIA KOLEŻEŃSKIEGO

Temat kompleksowy: Praca kucharki

Temat zajęcia: Zabawa dramowa na podstawie opowiadania D. Niewoli pt. „Zaczarowane cukierki"

Prowadząca: mgr Magdalena Rożek

Data: 03.03.2008.

Grupa wiekowa: 3- latki

Obszar tematyczny: DBAM O SWOJE BEZPIECZEŃSTWO

Treści programowe:

- Przestrzeganie zakazu brania do rąk rzeczy znalezionych, czy otrzymanych od osób nieznanych

Cele operacyjne: dziecko:

- Dziecko wskaże prawidłową scenkę zaprezentowaną na ilustracji (dziecko nie przyjmuje cukierków od nieznajomej)

Metody:

- Czynne: zadań stawianych dziecku

- Percepcyjne: przykład
- Słowne: rozmowa, opowiadanie
- Inne: elementy odimiennej metody nauki czytania I. Majchrzak

Środki dydaktyczne: cukierki; wizytówki z imionami; 2 ilustracje do opowiadania D. Niewoli „Zaczarowane cukierki"; płyta CD z muzyką do tańców „Aktywność muzyczna wg Batii Strauss"; przebranie (kapelusz, peleryna).

Literatura: ABC...Program wychowania przedszkolnego XXI wieku, wydawnictwo WSiP; I. Majchrzak „Nazywanie świata- odimienna metoda nauki czytania"; Pawlak D., Suska W., Wolna J., Dziecko bezpieczne w swoim środowisku

Przebieg zajęcia:

1. **Segregowanie cukierków.**

Nauczycielka przynosi na tacy cukierki (krówki, landrynki, irysy) informując dzieci, że są zakupione przez nią. Dzieci segregują cukierki wg gatunku i umieszczają je w odpowiednich koszykach. Nauczycielka zadaje pytania:

- Czy lubicie cukierki?
- Kto wam kupuje cukierki?
- Czy od wszystkich możemy przyjmować cukierki?

2. **Opowiadanie „Zaczarowane cukierki"**

Nauczyciela czyta dzieciom opowiadanie. Dzieci patrzą na ilustracje.

Brzydka i niedobra czarownica wrzucała do kotła kolejne składniki.

- *Jeszcze ociupinkę tego proszku i szczyptę tamtego.*

W garze bulgotało, zaś wokół unosił się dziwny zapach.

- *Cha, cha, cha- śmiała się wiedźma- Te cukierki będą znakomite!*

Wrzuciła do kotła spora garść landrynek, krówek i irysów.

- *Kto zje czerwona landrynkę, będzie bił kolegów- mruczała- Dziecko, które skosztuje irysa, zacznie wszystkich pluć.*
- *A co z krówkami?- zamiauczał czarny kocur.*

- *Będzie po nich bolała głowa- odpowiedziała wiedźma- I brzuch też.*
- *Hokus- pokus, czary- mary. Chcę być sympatycznym panem- mruczała pod nosem zaklęcie. Czar jednak nie do końca zadziałał, bo zmieniła się w panią. Wsiadła na miotłę i skierowała się na plac zabaw.*
- *Częstujcie się, dzieciaki. To dla was kupiłam- zachęcała.*

Jednak nikt nie chciał. Bo przecież wszystkie dzieci na świecie znakomicie wiedzą, że nie wolno brać słodyczy od nieznajomych.

Nauczycielka zadaje pytania:

- Co przygotowała czarownica dla dzieci?
- Jak miały działać cukierki po zjedzeniu przez dziecko?
- W kogo zamieniła się czarownica?
- Czy dzieci poczęstowały się cukierkami?
- Jak powinniśmy ułożyć sylwetę dziewczynki na ilustracji, na której obca pani częstuje ją cukierkami? (sylweta powinna być odwrócona tyłem do kobiety- odchodzi)

3. **Aktywność muzyczno - ruchowa wg Batii Strauss:** Zabawa z woreczkami.
4. **Rozmowa nauczycielki z dziećmi:**
    - Czy wszyscy ludzie są dobrzy?
    - Kiedy może zagrozić nam obcy?: gdy jesteśmy sami, czy wtedy, gdy jesteśmy z rodzicami, dziadkami, ciocią?
5. **Scenka dramowa „Powiedz NIE”**

Nauczycielka zamienia się w obcego i próbuje dziecko miłym głosem namówić by wzięło od niej cukierek.

6. **Wyszukiwanie wizytówek z imionami, do których przyczepione są cukierki od nauczycielki**

SCENARIUSZ ZAJĘCIA KOLEŻEŃSKIEGO

Temat kompleksowy: Miłe kotki, groźne koty.

Temat zajęcia: „ Nie otwieraj drzwi, Mruczku!”

Data: 29.10.2007 r.

Prowadząca: mgr Ewa Filipiak

Grupa wiekowa: dzieci 6- letnie

Treści programowe: Poznanie zasad warunkujących bezpieczeństwo dziecka poza terenem przedszkola: rozumienie potrzeby zachowania ostrożności w kontaktach z osobami obcymi.

Czytanie wyrazów, zdań i tekstów ze zrozumieniem ich treści.

Cele: Dziecko:

-Wie, że podczas nieobecności rodziców nie wolno otwierać drzwi.

- Wie, jak zachować się prawidłowo w przypadku nieobecności dorosłych w domu.

- Przeczyta i odpowie na pytania z tablicy.
- Zapamięta wierszyk- rymowankę.

Metody: Czynnego udziału dzieci, pedagogika zabawy, elementy metody odimiennej wg I. Majchrzak, elementy Batii Strauss, kinezjologia edukacyjna P. Dennisona.

Formy aktywności: Językowa, ruchowa, plastyczna.

Organizacja pracy: Zbiorowa, indywidualna.

Środki dydaktyczne: Maskotka- Pszczółka bohater przedszkola, muzyka na CD, obrazki historyjki, kartki z napisanymi pytaniami, daszki i chusteczki, plakat ostrzegawczy, karta pracy- kolorowanka.

Literatura: Program „ABC XXI wieku” , Bliżej Przedszkola- wrzesień 07, „Dziecko bezpieczne w swoim środowisku”- program, scenariusz, karty pracy, Broszura-PZU.

Przebieg zajęcia:

1. Powitanie gości z wykorzystaniem zabawy integracyjnej „ Nawijanie nitek...” z jednoczesną ilustracją ruchową . (B. Strauss)

2. Zabawa z „**Pszczółką**”- dzieci siedzą na dywanie w kole i przedstawiają się : „Mam na imię Zosia i daję pszczółką Oli”, itd.

3. Zabawa „Koty na spacerze” – muzyka CD (Wesoła szkoła)

4. „ Ruchy naprzemienne”; „Kapturek Myśliciela” ćw. wg. P. Dennisona.

5. Opowiadanie przez „Pszczółkę” historyjki „ Nie otwieraj drzwi Mruczku!” załącznik 1.

6. Pytania dla dzieci do odczytania z tablicy:

- Dlaczego Mruczek został w domu?
- Co przykazała mama synkowi?
- Kto zapukał do drzwi?
- Dlaczego Mruczek nie otworzył drzwi?
- ** Własne przemyślenia i doświadczenia dzieci w tym temacie.

7. Zabawa artykulacyjna – szept.

„ KIEDY JESTEŚ SAM W DOMU
NIE OTWIERAJ DRZWI NIKOMU!”

8. Zabawa przy muzyce„ Mama idzie na zakupy”

Dzieci oznaczone daszkami siedzą na dywanie, dzieci mamy oznaczone chustkami spacerują, gdy muzyka milknie mamy wracają do dzieci i gładzą po głowie swoje dzieci za to, że grzecznie czekały w domu. Po 2 razach zmiana ról.

9. Pszczółka przyprowadza kotka, który przynosi przesyłkę z plakatem i przysłowiem. Odczytanie przysłowia:

„Kiedy jestem w domu sam i pilnować domu mam,
wtedy drzwi na klucz zamykam i nikomu nie odmykam”

10. Kolorowanie karty pracy:„ Nie otwieraj drzwi”.

Podsumowanie: Po skończonej pracy dzieci powtarzają przysłowie, odczytują plakat-PZU.

ZAŁĄCZNIK 1.

- Zostaniesz w domu sam- oznajmiła mama kotka synkowi. – Muszę iść do sklepu.
- Ja też muszę – stwierdził Mruczek. – Chcę kupić ciasteczka.
- Pada, jest zimno. Spacer do sklepu nie jest dobrym pomysłem

Mruczek spuścił nos na kwintę. Pomaszerował do swojego pokoju. Rozłożył blok rysunkowy i zaczął bazgrać śmieszne esy- floresy, zygzaki i kreski.

- Nie otwieraj nikomu drzwi – powiedziała mama, całując syna na pożegnanie.
- Dodała: Tylu nieznajomych kreci się po okolicy.
- Dobrze - kiwnął głową Mruczek - Będę pamiętał.

Mruczek sięgnął po pisaka.

- Rysujesz samochód strażacki?

Mruczek podniósł wzrok znad kartki. Ktoś do niego mówił.

– Tak- mruknął niepewnie.

- Ładny – odpowiedział ktoś.

Mruczek dostrzegł, że nad jego stolikiem, na długiej nitce, wisi maleńki pająk.

- Cześć! Jestem Alfred - przedstawił się. – Czy mogę rysować z Tobą?

Mruczek zgodził się, obaj kolorowali samochód, gdy ktoś zapukał do drzwi.

- Mamusia! Mamusia! – ucieszył się Mruczek.- Na pewno kupiła ciasteczka – mówił i sięgał do zamka.

Nie! Nie otwieraj – krzyknął Alfred. Zapytaj, kto to. Mruczek postąpił tak, jak radził mały kolega.

- Jestem inkasentem. Chcę odczytać wskazania licznika prądu.

Mruczek ponownie sięgnął do zamka.

- Stój! Powstrzymał go Alfred.- Przecież mama nie pozwoliła nikomu otwierać.

- Proszę przyjść później.- oznajmił kotek Mruczek.

-Śpiesz się mały! Otwieraj drzwi!

- O tatuś już idzie, widzę- wołał Alfred.

Mruczek wdrapał się na taboret i zerknął przez wizjer. Nikogo za drzwiami nie było.

Wkrótce wróciła mama kotka i Mruczek chrupiąc czekoladowe ciasteczka, o wszystkim jej opowiedział.

- Dobrze, że nie otworzyłeś drzwi- powiedziała mama -Widziałam obcego psa, jak kręcił się koło naszego domu.

Tak, tak – drogie dzieci. Kiedy jesteście same w domu – nikomu nie otwierajcie. Bo – być może jakiś obcy właśnie do was zastukał.

SCENARIUSZ ZAJĘCIA KOLEŻEŃSKIEGO

Temat zajęcia: Uświadomienie dzieciom konieczności posiadania czystej chusteczki na podstawie wiersza „Katar". Wdrażanie do zasłaniania dłonią lub chusteczką ust i nosa w trakcie kichania.

Prowadząca: Małgorzata Starzyńska

Data: 29.02.2008 r.

Grupa wiekowa: dzieci 4-5 letnie

Obszar tematyczny: Dbam o swoje zdrowie.

Treści programowe: Stosowanie profilaktyki zdrowotnej: przyswajanie nawyku

zasłaniania nosa i ust podczas kichania i kaszlu.

Cele operacyjne: - dziecko wie, do czego służy chusteczka do nosa,
- używa chusteczki przy katarze,
- zna inne rodzaje chustek.

Metody: - czynne: zadań stawianych dziecku,
- słowne: rozmowa, objaśnienia, sposoby społecznego porozumienia.

Środki dydaktyczne: kosz z różnymi chustkami i chustami, wizytówki, sylweta chusteczki, kredki.

Przebieg zajęcia:

1. Piosenka na powitanie wszystkich dzieci wg Marty Bogdanowicz „Na powitanie wszyscy razem".

2. Zabawa integracyjna.
   Dzieci mają przyczepione kolorowe kółka. Wywołane przez nauczyciela machają rękami w górę (Witam dzieci, które mają kółka niebieskie, itd.).

3. Wesołe powitanie – przy muzyce dzieci poruszają się swobodnie po sali, na przerwę w muzyce, witają się poprzez dotyk np. noskami, brzuszkami, dłońmi, kolanami, czołem, itp.

4. „Katar" – wiersz.
   Nauczyciel recytuje wiersz, dzieci uważnie słuchają, o czym jest wiersz.

   Katar złapała Pszczółka Maja
   chusteczkę do nosa ze sobą miała.
   Wczoraj zmoczyła sobie nogi,
   więc ją katar złapał srogi.
   Kicha, prycha, wzdycha, sapie.

Tak ją mocno w gardle drapie,
kręci w nosie, łezki płyną,
lecz zasłania się chuściną.
Bo wie nawet małe dziecko:
Gdy masz katar – chodź z chusteczką.

- Co Pszczółka Maja złapała?
- Co nam jest potrzebne, gdy mamy katar? (chusteczki higieniczne lub czyste chusteczki materiałowe)
- Co należy robić podczas kichania?

5. Czy znacie inne chustki?
   Nauczyciel pokazuje dzieciom różne chustki. Dzieci określają, z czego są wykonane, jakie mają wzory, wielkość, do czego służą:
   - apaszka – na szyję,
   - chusta – może okryć przed zimnem,
   - chusteczka – do wycierania nosa,
   - chustka – chroni np. przed słońcem.

6. Zabawa z chusteczką.
   Każde dziecko wybiera chusteczkę higieniczną zgodną ze swoją wizytówką. Przy muzyce swobodnie porusza się, dmucha, rzuca chusteczką i łapie ją. Na przerwę w muzyce, dzieci tworzą grupki dobierając się wg koloru kółka na chusteczce.

7. Chusteczka – praca plastyczna.
   Dzieci ozdabiają sylwetę chusteczki wg pomysłu (kredkami).
8. Piosenka na pożegnanie dla wszystkich dzieci wg Marty Bodganowicz „Na pożegnanie wszyscy razem”.

SCENARIUSZ ZAJĘCIA KOLEŻEŃSKIEGO

Temat kompleksowy: Czekamy na wiosnę, bezpieczne zabawy z Pszczółką Mają.

Temat zajęcia: Jestem bezpieczny, bo znam ważne numery.

Prowadząca: mgr Bożena Mielka

Data: 11.03.2008r.

Grupa wiekowa: dzieci 6-letnie

Obszar tematyczny: Dbam o swoje bezpieczeństwo.

Treści programowe: Poznanie numerów telefonów (997-policja, 998-straż pożarna, 999-pogotowie ratunkowe) instytucji mogących pomóc dziecku w sytuacjach zagrażających jego i innych. Zapamiętanie numeru osoby bliskiej np. babci.

Cele operacyjne:

- dziecko wie, jak należy sobie radzić w sytuacjach zagrażających bezpieczeństwu;
- wie, w jaki sposób należy wezwać pomoc;
- zna numery alarmowe policji – 997, straży pożarnej – 998, pogotowia ratunkowego – 999, tel. komórkowego – 112;

Metody:

- czynne: zadań stawianych dzieciom
- słowne: zagadki, odczytywanie napisów
- inne: elementy odimiennej nauki czytania I. Majchrzak, aktywność muzyczno-ruchowa wg. B. Strauss, elementy ćw. Dennisona.

Środki dydaktyczne: maskotka Pszczółki Mai, koperty z rozsypanką literową dla każdego dziecka, ilustracje telefonu z szyfrogramem, ilustracje pojazdów, kartoniki z cyframi i znakami matematycznymi, napisy, płyty.

Literatura: ABC... Program wychowania przedszkolnego XXI wieku; Przewodnik metodyczny ABC sześciolatka cz. IV.; D. Pawlak, W. Suska, J. Wolna „ Dziecko bezpieczne w swoim środowisku”

Przebieg zajęcia:

1. Powitanie – zabawa „Iskierka przyjaźni”.

„Iskierkę przyjaźni puszczam w krąg, niech przyjazna i ciepła trafi do mych rąk”. Dzieci witają się z Pszczółką Mają: Witaj Pszczółko, nasza przyjaciółko, pięknie Cię witamy i do wspólnej zabawy zapraszamy.

2. Powitanie w parach: dzieci stoją naprzeciw siebie

- Gdy się ręce spotykają- prawa dłoń wita się z prawą dłonią
  To od razu się witają partnera
- Gdy się kciuki spotykają- kciuki stykają się, witają się
  To od razu się witają z kciukami partnera
- Gdy się palce spotykają- opuszki palców stykają się
  To od razu się witają z opuszkami palców partnera
- Gdy się łokcie spotykają- łokcie witają się z łokciami
  To od razu się witają partnera

3. Rozsypanka literowa (telefon)

Dzieci otrzymują tacę, kopertę, słuchają zagadki, układają rozwiązanie.

„Jaki aparat słowo za słowem,
niesie po drucie naszą rozmowę?”

4. Ćwiczenie Dennisona

„Ręka prawa noga lewa, mózg i ciało się rozgrzewa”

5. Rozmowa na temat „Jestem bezpieczny”.

Uporządkowanie wypowiedzi wg. kryteriów:

- znam – swój adres zamieszkania
- numery telefonów bliskich osób i numery samochodów uprzywilejowanych
- Jakie pojazdy jeżdżą na sygnale? (straż, policja, karetka)
- Dlaczego te samochody jeżdżą na sygnale? (jadą gasić pożar, do wypadku drogowego, do ciężko chorego).

Nauczyciel przypina ilustracje, objaśnia, że są to pojazdy specjalne, uprzywilejowane i uzasadnia, na czym polega przywilej tych samochodów (jadąc na sygnale mogą jechać bardzo szybko, by dotrzeć do miejsca wezwania, ratować życie, inne pojazdy muszą wtedy zjechać na pobocze).

6. Zabawa ruchowa „Samochody”.

7. Rozwiązanie szyfrogramu-ważne numery (ilustracje telefonów).

Odczytanie hasła: ważne numery.

8. Ważne numery.

Na tablicy umieszczone są ilustracje pojazdów i napisy (pogotowie ratunkowe, straż pożarna i policja) oraz karteczki z numerami telefonów alarmowych (999, 998,997,tel.kom.112).

Dzieci otrzymują zadanie:

- odczytać wyrazy i ułożyć pod ilustracjami pojazdów specjalnych;
- odczytać numery telefonów, dopasować do pojazdów.

Nauczyciel umieszcza nad pojazdami napis „ Pojazdy uprzywilejowane”.

9. Aktywność muzyczno-ruchowa „Specknerin”

10. Dzieci odpowiadają na pytania

- kiedy dzwonimy pod numer 999, 998, 997 lub 112 kom.?
- kto może dzwonić pod te numery?
- w jaki sposób zawiadamiamy o niebezpieczeństwie?
- co należy powiedzieć dzwoniąc po pomoc, np. pod nr 999?

Podać swoje imię, nazwisko, adres, opisać, co się dzieje.

Nauczyciel demonstruje wzorcowo przeprowadzoną rozmowę, zachęca dzieci do podjęcia samodzielnej próby wezwania pomocy.

11. Scenki dramowe – Podaj numer i wezwij pomoc.

„Pożar w domu”

„Ciężko chory leży w łóżku”

„Wypadek drogowy”

12. Zakończenie.

Ekspresja plastyczna na temat: Pojazdy uprzywilejowane

- rysowanie kredkami świecowymi, pastelami.

SCENARIUSZ ZAJECIA OTWARTEGO DLA RODZICÓW W FORMIE WARSZTATÓW

Temat kompleksowy: Jesień w lesie i w parku.

Temat zajęcia: Przygoda Jasia i Małgosi.

Opracowanie i prowadzenie: mgr Teresa Soja

Data: 24.10.2007r.

Grupa wiekowa: dzieci 5,6- letnie

Treści programowe: Dbam o swoje bezpieczeństwo: „Poznawanie zasad warunkujących bezpieczeństwo dziecka poza terenem przedszkola”- rozumienie zakazu spożywania nieznanych owoców, roślin, grzybów czy pokarmów (np. słodyczy) nieznanego pochodzenia (np. znalezionych) - 5 – latki, „Poznanie niektórych wybranych możliwości radzenia sobie w sytuacjach zagrażających własnemu bezpieczeństwu, np. zagubienie się w tłumie…”6 – latki.

Cele operacyjne: dziecko:

- uważnie słucha wypowiedzi innych;
- wczuje się w rolę Jasia i Małgosi;
- rozpoznaje niebezpieczne sytuacje i potrafi przewidywać ich następstwa;
- opowiada dorosłym o sytuacji wywołującej poczucie zagrożenia ze strony ludzi lub zwierząt.

Metody: słowne, drama, pedagogika zabawy, ćwiczenia Dennisona, warsztaty.

Formy aktywności: językowa, literacka, matematyczna, autoprezentacja, ruchowa.

Środki dydaktyczne: maskotka pszczółki, obrazek z bajki Jaś i Małgosia, kostka do gry, napisy, fragmenty bajki z kasety magnetofonowej.

Literatura: ABC… Program wychowania przedszkolnego XXI wieku, s.32, Przewodnik metodyczny Już w szkole, s.114. Część 3, D. Pawlak, W. Suska, J. Wolna Dziecko bezpieczne w swoim środowisku,s.24-28, S. Badurek Bezpieczne przedszkole, s.1-14, książeczka Jaś i Małgosia.

Przebieg zajęcia:

1. Zabawa integracyjno – terapeutyczna: *Podaję ci motyla.*
   Dzieci siadają w kręgu. Nauczyciel opowiada, że będą podawały z rąk do rąk ***motyla,*** bardzo ostrożnie, tak by nie uszkodzić mu skrzydełek. Gdy ***motyl*** zatoczy krąg, nauczyciel prosi jakieś nieśmiałe dziecko, aby wypuściło ***motyla*** na wolność.
2. Ćwiczenie Dennisona: *Kapturek myśliciela, Sowa.*

3. Autoprezentacja z ***Pszczółką Mają***: *Mam na imię….Moją ulubioną bajką jest….*
4. Zagadka obrazkowa. Dzieci kolejno rzucają kostką, gdy wypadnie jedno oczko odkrywają fragment obrazka oznaczony cyfrą 1 i tak kolejno do 6.

Po odkryciu kolejnego fragmentu dzieci próbują odgadnąć co to za obrazek, z jakiej bajki.

5. Ułożenie podpisu pod obrazkiem *Jaś i Małgosia.*
6. Słuchanie fragmentów bajki z magnetofonu, czytanej przez nauczyciela.
7. Scenki dramowe: wybrane spośród zgłaszających się dzieci inscenizują wybrany fragment bajki np. Jaś i Małgosia zabłądzili w lesie, Jaś i Małgosia zrywają z kolorowego domku ciastka. Tworzą dialogi.
8. Ocena zachowania Jasia i Małgosi:

- Dlaczego Jaś i Małgosia bali się, gdy znaleźli się w lesie?
- Jakie niebezpieczeństwo czyhało na dzieci?
- Co mogło się przydarzyć dzieciom po zjedzeniu nieznanych słodyczy?

9. Prezentacja różnych sytuacji niebezpiecznych, ustalenie właściwych reakcji i zachowań w trudnych sytuacjach. Zwrócenie się z prośbą do swoich rodziców o pomoc (podpowiedź).

- ***Opowiadanie 1***

Jesteście sami w domu. Mama na chwilę wyszła. Dzwoni telefon, osoba dzwoniąca nie przedstawia się, ale pyta was, czy są w domu rodzice. Dopytuje się, co robicie w domu. Może się nudzicie, a może oglądacie telewizję? Może mama zabroniła wam słuchać magnetofonu lub grać na komputerze?

Potem nieznajomy rozmówca pyta, czy często jesteście sami w domu, o której godzinie wracają rodzice. **Jak zachowacie się w tej sytuacji?**

Scenka dramowa w wykonaniu nauczyciela i wybranego dziecka.

- ***Opowiadanie 2***

Jesteście sami w domu i ktoś puka do waszych drzwi. Prosi, abyście otworzyli, bo umówił się z mamą, że naprawi cieknący kran lub wyświadczy inną przysługę. Bardzo mu się spieszy nie ma czasu czekać na waszą mamę. Nalega, przekonuje was, że jest na pewno osobą, którą rodzice upoważnili do przyjścia do was. **Co zrobicie?**

Scenka dramowa w wykonaniu rodzica i wybranego dziecka.

- ***Opowiadanie 3***

Rodzice wybrali się z dziećmi na zakupy do supermarketu. W markecie było mnóstwo ludzi. Mama prosi chłopca trzymaj się blisko mnie, bo tata ma na rękach twoją młodszą siostrzyczkę. Chłopiec zobaczył na stoisku super zabawkę, o której marzył już od dawna. Zagapił się i na chwilę zatrzymał przy stoisku. Nagle zauważył, że nie ma rodziców. **Jak się zachowacie?**

Scenka dramowa w wykonaniu rodzica i dziecka.

- ***Opowiadanie 4***

Mama pozwoliła wam pobawić się bez opieki dorosłej osoby na placu zabaw. Przy placu zatrzymał się samochód, otwierają się drzwi i sympatyczna pani zaprasza was, bo ma pyszne cukierki. Częstuje cukierkiem, zachęca, aby wsiąść na chwilę do samochodu i zjeść więcej cukierków lub innych łakoci. **Jak postąpicie?**

Scenka dramowa w wykonaniu rodzica i dziecka.

10. Podsumowanie. Co można zrobić, aby ostrzec inne dzieci? Co chcielibyście powiedzieć na zakończenie zajęć swojemu koledze, koleżance? Dzieci opowiadają, do kogo powinny się zwracać, gdy znajdą się w sytuacji, która może zagrażać ich bezpieczeństwu.

11. Propozycja opracowania w domu przy pomocy rodziców ***znaków ostrzegających dzieci o różnych niebezpieczeństwach w formie tabliczek, na talerzykach papierowych lub rymowanek.***

Nie oddalam się od domu sam. ***(Zakaz oddalania się od domu)***

Nie biorę słodyczy od nieznanych osób. (*zakaz brania słodyczy od obcych)*

Nie zrywam i nie próbuję nieznanych owoców. *(Zakaz zjadania nieznanych owoców)*

SCENARIUSZ ZAJĘCIA KOLEŻENSKIEGO

Temat kompleksowy: Każde dziecko marzy o zwierzątku.

Temat zajęć: Pszczółka Maja mi podpowie, że nie wolno zbliżać się do nieznanych zwierząt.

Opracowanie i prowadzenie: mgr Teresa Soja

Data: 26.10.2007r.

Grupa wiekowa: dzieci 5,6- letnie

Treści programowe: Dbam o swoje bezpieczeństwo: „Poznawanie zasad warunkujących bezpieczeństwo dziecka poza terenem przedszkola" - rozumienie zakazu zbliżania się do nieznanych zwierząt, np. psów - 5 - łatki, „Kierowanie się zasadami bezpieczeństwa, na terenie przedszkola i poza nim. "6 -latki.

Cele operacyjne: dziecko:

- uważnie słucha wypowiedzi innych;
- wie, że nie należy zbliżać się do nieznanych psów i innych zwierząt;
- wie, że nie należy podawać adresu nieznajomym;
- rozpoznaje niebezpieczne sytuacje i potrafi przewidywać ich następstwa;

Metody: słowne, opowieść ruchowa, pedagogika zabawy, ćwiczenia Dennisona.

Formy aktywności: językowa, literacka, matematyczna, autoprezentacja, ruchowa.

Środki dydaktyczne: maskotka pszczółki, obrazki z bajki o Czerwonym Kapturku, kostka do gry, napisy, fragmenty bajki.

Literatura: ABC... Program wychowania przedszkolnego XXI wieku, s.32, K. Sąsiadek Zabawy paluszkowe, s.28, D. Pawlak, W. Suska, J. Wolna Dziecko bezpieczne w swoim środowisku, s. 24-28, S. Badurek Bezpieczne przedszkole, s.12,

Przebieg zajęcia:

1. Zabawa integracyjna z autoprezentacją: Zapraszam do kręgu wszystkich, którzy chcą należeć do ***Klubu Bezpiecznego Przedszkolaka.*** Zapraszam dziewczynkę, która ma długie jasne włosy, żółtą bluzeczkę ....dziecko podchodzi podaję mu ***Pszczółkę Maję*** przedstawia się i siada na krzesełku. Dziecko, które się przedstawiło wskazuje w ten sam sposób kolejne dziecko, aż wszystkie dzieci znajdą się w kręgu. ***Pszczółka Maja*** posłucha waszych marzeń: *Chciałabym/chciałbym mieć... (nazwa zwierzątka).*
2. Zabawa paluszkowa: ***Pieski***

Wszystkie pieski spały.
Pierwszy obudził się mały,
Mały obudził średniego,
Który spał obok niego.
Gdy średni już nie spał To duży
też przestał.
Trzy pieski się bawiły
Czwartego obudziły. Cztery pieski
szczekały Piątemu spać nie dały.

3. Ćwiczenie Dennisona: *Kapturek myśliciela.*
4. Opowieść ruchowa:

W leśniczówce za lasem
Wyglądając przez okno,
Szmer usłyszał leśniczy.

Dziewczynka puka do drzwi:
O! Pomóż, pomóż, pomóż mi,
Bo mnie goni zły wilk
Wu, wu!
Chodź dziewczynko, tu do mnie,
A ja obronię cię.

Z jakiej bajki mogła być ta dziewczynka? (Czerwony Kapturek)

5. Zagadka obrazkowo - tekstowa: scenki rodzajowe
   - *rozmowa mamy z Czerwonym Kapturkiem,* Jeśli nie będę słuchać mamy to ...
   - *Czerwony Kapturek rozmawia ze zwierzętami w lesie,* Jeśli podejdzie do mnie nieznany zwierzak (np. jeż, wiewiórka, kret) i nie będzie uciekał to ...
   - *Czerwony Kapturek spotyka wilka,* Jeśli podejdzie do mnie nieznany pies to ...
   - fragment tekstu *„gdzie mieszka twoja babcia ...*", Jeśli nieznajomy zapyta mnie o adres to ....

   Dzieci kolejno rzucają kostką gdy wypadnie jedno oczko odkrywają kartonik oznaczony cyfrą 1 i tak kolejno do 6.
6. Zabawa ruchowa: *Uwaga! Zły pies! Dzieci biegają po sali swobodnie. Na hasło: Uwaga! Zły pies! Stoją nieruchomo.*
7. Burza mózgów: *Co można zrobić, aby ostrzec inne dzieci przed nieznanym psem?* Propozycja nauczyciela - nauka rymowanki (w rytmie rapu).

   Nie podchodzę do żadnego pieska
   Zbyt blisko
   Bo się może okazać,

Że to groźne psisko.

8. Zakończenie. Rozdanie medali Klub Bezpiecznego Przedszkolaka. Każde dziecko pokoloruje medal z pszczółka Mają, wytnie go i naklei na papierowym talerzyku.

SCENARIUSZ ZAJĘCIA KOLEŻEŃSKIEGO

Temat zajęcia: Pszczółka nam podpowie, jak bezpiecznie chodzić po drodze.

Prowadząca: mgr Elżbieta Utkowska

Grupa wiekowa: dzieci: 5-6 letnie- „Pszczółki"

Data: 26.02.2008.

Zagadnienie programowe:

Zaznajomienie z zasadami ruchu pieszego, kołowego: -wyjaśnianie zasad przestrzegania przepisów ruchu drogowego.

Cele operacyjne: dziecko:

- rozpoznaje zachowania prawidłowe i nieprawidłowe na ulicy;
- przestrzega zasad bezpieczeństwa podczas zabaw;
- rozumie konieczność poruszania się z opiekunem.

Metody: autoprezentacja, elementy odimiennej metody czytania I. Majchrzak,

-słowne: wiersz, piosenka, list do dzieci, rozmowa, objaśnienia, opowieść muzyczno - ruchowa, dialog,

-czynne: zadania stawiane dzieciom, wykonanie kart pracy, odszukanie wizytówki, ruch dostosowany do treści piosenki,

Środki dydaktyczne: ilustracja „Droga do przedszkola"; maskotka „Pszczółki"; krążki w dwóch kolorach: zielony, czerwony; wizytówki z imionami dzieci; list do dzieci; muzyka na CD; karty pracy; kredki; pisaki; zakreślacze; „Garaże" w dwóch kolorach, takie jak krążki; podpisy do obrazków.

Literatura:

-Dziecko bezpieczne w swoim środowisku- D. Pawlak, W. Suska,J. Wolna;

-Kodeks drogowy wierszem napisany dla dzieci EJ. P. Frątczakowie;

-Odimienna nauka czytania -I. Majchrzak;

-Wychowanie fizyczne - Wlaźnik;

-Program wychowania w przedszkolu ABC XXI wieku.

Przebieg zajęcia:

1. Marsz parami przy piosence „Kolorowe światła".
2. Zabawa dydaktyczna wg I. Majchrzak „Odszukaj swoje miejsce w autobusie" - dziecko odszuka swoje krzesło z wizytówką,
3. Zabawa muzyczno-ruchowa „Podaj rękę przyjacielowi".
4. Zajęcie miejsca w kole.
5. Powitanie z pszczółką „Mają"

- autoprezentacja „Jestem Ola mieszkam w Pile na ulicy….”

6. Odczytanie listu „Od pszczółki do dziewczynek i chłopaków".
7. Rozmowa z dziećmi na temat treści listu.
8. Zabawa przy utworze „Rymowana gimnastyka" nr 1.
9. Zabawa ruchowa „Samochody" z elementem biegu.
10. Zabawa dydaktyczna: „Prawda czy fałsz?"
12. Dialog: „Co pomaga w lepszej widoczności dzieci na drodze?"
13. Podsumowanie zajęcia: dobieranie podpisów do obrazków.
14. Praca dzieci w kartach pracy „Bądź bezpieczny na drodze".

List do dziewczynek i chłopaków.

Droga dziewczynko, Drogi chłopcze,

Jako pieszy i pasażer najpierw uczestniczysz w ruchu drogowym pod opieką rodziców lub starszego rodzeństwa, cioci, babci lub dziadka.

Ale gdy ukończysz 7 lat, możesz już sam bezpiecznie i kulturalnie uczestniczyć w ruchu drogowym, to jest na drodze i w pojazdach.

Po to, aby ułatwić wam to zadanie uczymy się przepisów ruchu drogowego już w przedszkolu.

Życzę wam miłej zabawy, zachowania zdrowia na długie lata, poznania przepisów o ruchu drogowym a w przyszłości zdobycia „karty rowerowej".

Wasza przyjaciółka Pszczółka.

SCENARIUSZ ZAJĘCIA OTWARTEGO DLA RODZICÓW

Temat zajęcia: Bezpieczeństwo dzieci na drodze.

Prowadząca: mgr Elżbieta Utkowska

Data: 28.11.2007.

Grupa wiekowa: dzieci 5-6- letnie

Treści programowe: Zaznajomienie z zasadami ruchu pieszego i kołowego- wyjaśnienie przeznaczenia sygnalizacji świetlnej, znaków drogowych.

Cele ogólne:

- rozwijanie zainteresowań ruchem drogowym,
-zapoznanie z niebezpieczeństwem zabaw w nieodpowiednich miejscach,
-wdrażanie do bezpiecznego poruszania się po drogach,

Cele operacyjne:

-zna zasady bezpiecznego i kulturalnego zachowania się w miejscach publicznych,

-wypowiada się na podany temat,

Środki dydaktyczne: wizytówki dzieci, list do dzieci, maskotka pszczółki, ilustracje, płyta CD, krążki, sygnalizator świetlny, znaki drogowe, odtwarzacz CD, arkusze papieru, flamastry, kredki, „Garaże”.

Przebieg zajęcia:

1. Wejście na salę przy piosence „Kolorowe światła”,
2. Odszukanie krążka ze swoją wizytówką,
3. Zajęcie miejsc,
4. Powitanie:

   „Wszyscy są, witam was,
   Zaczynamy już czas,
   Jestem ja, jesteś ty
   Raz, dwa trzy…

5.Powitanie rodziców i Pszczółki Mai,

6.Przeczytanie przez dziecko adresu na kopercie,

7.Zapoznanie z treścią listu do dzieci,

8. Zabawa ruchowa „Samochody”,

9.Przedstawienie haseł dotyczących zagrożeń dzieci na ulicy,

ZABAWY NA JEZDNI

BRAK OPIEKI NAD DZIEĆMI

NAGŁE WEJŚCIE NA JEZDNIĘ

WYSIADANIE Z SAMOCHODU BĘDĄCEGO W RUCHU

10.Wykonanie plakatu do wyżej wymienionych haseł wraz z rodzicami,

11.Wystawa plakatów,

12.Rozmowa na temat plakatów,

13. Dopasowanie haseł do plakatów,

14.Podsumowanie,

SCENARIUSZ KONKURSU WIEDZY O RUCHU DROGOWYM

Opracowanie i prowadzenie: mgr Teresa Soja, mgr Magdalena Rożek

Temat: Pszczółka Maja pomaga zrozumieć zasady bezpiecznego przechodzenia przez ulicę

Data: 21.11.2007.

Grupa wiekowa: dzieci 5-6- letnie

Treści programowe: Dostrzeganie sytuacji zagrażających zdrowiu i bezpieczeństwu dzieci na drodze. Przewidywanie skutków zachowań związanych z ruchem drogowym przedstawionych na obrazkach i historyjkach obrazkowych, ocenianie zachowania osób.

Cele operacyjne: dziecko:

- zna zasady zachowania się pieszych na drodze
- rozumie konieczność poruszania się po drogach z opiekunem
- zna i nazywa podstawowe znaki drogowe
- rozumie potrzebę zachowania ostrożności wobec osób nieznajomych

Metody: słowne (objaśnienia i instrukcje); percepcyjne (pokaz); czynne (zadania stawiane dziecku)

Formy aktywności: językowa, ruchowa, muzyczna

Środki dydaktyczne: maskotka pszczółki Mai, media statyczne „Bądź ostrożny na drodze 2” , media statyczne „Niebezpieczne zabawy”, regulamin, płyta CD do aktywności muzyczno- ruchowej wg Batii Strauss, kolorowanka nt. bezpieczeństwa dziecka na drodze, medale, dyplomy, cukierki

Literatura: ABC... Program wychowania przedszkolnego XXI wieku; D. Pawlak, W. Suska, J. Wolna, Dziecko bezpieczne w swoim środowisku

Przebieg:

Powitanie: aktywność muzyczno- ruchowa wg Batii Straus „Wszyscy są”

Nauczycielka i Pszczółka Maja wybierają spośród 2 starszych grup po 3 osoby chętne do reprezentowania grupy. Zgłoszone dzieci siadają przy stolikach. Nauczycielka zadaje pytanie. Za prawidłową odpowiedź grupa otrzymuje 1 punkt, za nieprawidłową - 0 punktów. O wygranej decyduje ilość zdobytych punktów.

1. WYBIERZ PRAWIDŁOWĄ ODPOWIEDŹ:
   - **STÓJ,**
   - **IDŹ**

   I PRZEPROWADŹ DZIECI PRZEZ ULICĘ

   (ilustracja przedstawiająca przechodzące przez ulicę dzieci)
2. WYKORZYSTAJ NAPISY: (5 zasad przechodzenia przez jezdnię)
   - **ZATRZYMAJ SIĘ PRZED JEZDNIĄ**
   - **SPÓJRZ W LEWO**
   - **SPÓJRZ W PRAWO**
   - **JESZCZE RAZ W LEWO**
   - **JEZDNIA WOLNA- IDZIEMY**
3. UŁÓŻ ODPOWIEDNIE HASŁO DO OBRAZKA (**NIE WYCHODŹ ZZA POJAZDU**)
4. CO ZROBISZ PRZED PRZEJSCIEM PRZEZ NIESTRZEŻONY RZEJAZD KOLEJOWY?
   - **STOP**
5. POKOLORUJ ODPOWIEDNIO ŚWIATŁA SYGNALIZATORÓW DLA PIESZYCH I DLA KIEROWCÓW

   (dzieci otrzymują na kartkach kontury sygnalizatora dla pieszych- dwa światła i kierowców- trzy światła) ZAŚPIEWAJ PIOSENKĘ „KOLOROWE SWIATŁA”
6. UŁÓŻ HISTORYJKĘ DO OBRAZKÓWI („ZABAWA Z PIŁKĄ”, „ZABAWA Z OBCYM PIESKIEM”) NADAJ TYTUŁ

HISTORYJCE. W JAKI SPOSÓB OSTRZEŻESZ INNE DZIECI PRZED NIEBEZPIECZEŃSTWEM?

- **NIE BAW SIĘ W POBLIŻU JEZDNI**
- **NIE ZACZEPIAJ OBCYCH ZWIERZĄT**

7. NARYSUJ KALAMBURY DO RYMOWANEK:
   - **NIE PODCHODZĘ DO ŻADNEGO PIESKA ZBYT BLISKO, BO MOŻE SIĘ OKAZAĆ, ŻE TO GROŹNE PSISKO**
   - **KIEDY JESTEM SAM W DOMU, NIE OTWIERAM DRZWI NIKOMU**
8. UŁÓŻ ZEBRĘ Z PASKÓW I ZAPREZENTUJ PRZECHODZENIE PRZEZ ULICĘ, PRZY KTÓREJ NIE MA SYGNALIZATORA ŚWIETLNEGO (pantomima)
9. DOPASUJ ZNAK DROGOWY DO ODPOWIEDNIEGO KONTURU:
   - **PRZEJŚCIE DLA PIESZYCH**
   - **STOP**
   - **USTĄP PIERWSZEŃSTWA**
10. ZAIMPROWIZUJ SCENKĘ DRAMOWĄ: „JAK BYŚ SIĘ ZACHOWAŁ W SYTUACJI ...?”
    - **NIEZNAJOMY CZĘSTUJE CUKIERKAMI**
    - **NIEZNAJOMY ZAPRASZA DO SAMOCHODU**
11. WRĘCZENIE DYPLOMÓW. ODZNACZENIE WSZYSTKICH DZIECI MEDALEM I ROZDANIE CUKIERKÓW ORAZ KOLOROWANKI NT. BEZPIECZEŃSTWA NA DRODZE. PODZIĘKOWANIE ZA UDZIAŁ W QUZIE.

REGULAMIN

- Udział dzieci 5- 6- letnich
- Nauczyciel wybiera po 3 dzieci do każdej konkurencji
- Dziecko może brać udział w konkurencjach tylko jeden raz, chyba, że grupa nie jest kompletna
- Za prawidłowe wykonanie zadania przyznawany jest jeden punkt, za nieprawidłową odpowiedź 0 punktów
- Wygrywa ta grupa, która zbierze najwięcej punktów
- Drużyna jest dopingowana przez swoja grupę okrzykami i brawami
- Wszyscy uczestnicy otrzymują nagrody

  *jeżeli jedna z grup przeszkadza zawodnikom w rozwiązaniu zadania to ta drużyna traci 1 punkt karny

LITERATURA

Wykaz literatury pomocniczej, książek i czasopism ułatwiających pracę z programem „Dziecko bezpieczne w swoim środowisku".

1. Barańska E.: „Dziecko na drodze". „Wychowanie w przedszkolu" nr 5/1996.
2. „Bądź bezpieczny na drodze! 6-8 lat" - książka przygotowana we współpracy z wydziałem ruchu drogowego Komendy Policji w Poznaniu, Wyd. Podsiedlik-Raniowski i Spółka - Sp. z.o.o.,Poznań MCMXCVI.
3. „Bądź bezpieczny, unikaj zagrożeń". Centrum Edukacji Doskonalenia i Rozwoju. Kraków.

4. „Bezpieczne dziecko" - materiały pomocnicze do realizacji programu: „Unikanie zagrożeń". Tarnobrzeg 1997.
5. „Bezpiecznie do szkoły" - podręcznik wychowania komunikacyjnego kl.I, Wyd. JUKA. Łódź 1996.
6. „Bezpiecznie to znaczy jak". Wydział Prewencji Komendy Wojewódzkiej Policji w Bielsku-Białej, Wyd. Bielskich Zakładów Graficznych.
7. Bogacka-Osińska B. Usielska-Ptaszek H.: „Przedszkolak bezpieczny na drodze"--ćwiczenia dla dzieci w wieku przedszkolnym, WsiP, Warszawa.
8. Chorążuk B.: „Ogień! Ogień!". Wspólne wydawnictwo. Łowicz 1984.
9. Choroś M., Bogusz K.: „Chcę być bezpieczny" ki. „0", ki.II, ki.III, Wyd. Jaworski. Kielce.
10. Chotomska W.: „Krakowiaczek" z cyklu „Czerwone - zielone", Wyd. Komunikacji i Łączności. Warszawa 1985.
11. „Czarodziejskie kółka" cz. 3. z serii „Tajemnice żołędziowej łąki". Beskidzka Oficyna Wydawnicza - Bielsko-Biała.
12. De Korvin S., Schneider B.: „Dziecko na drodze - zachowania do przewidzenia", WsiP. Warszawa 1996.
13. „Droga i ja" - zeszyt ucznia. Opracowany we współpracy ze specjalistami w zakresie bezpieczeństwa na drodze i nauczycielami.
14. „Dzieci....czy wiecie jak prawidłowo i bezpiecznie poruszać się na drogach publicznych?". Fundacja - Bezpieczni w Ruchu Drogowym, Wyd. J. Osiński i G. Kaniowski.
15. „Dziewiątka, opolska policja radzi...Tak jest bezpieczniej". Fundacja Pro Lege. Opole.
16. Elke Fox, Jutta Garbert „Mój podręcznik pierwszej pomocy", Wyd. Jedność, Kielce 2004.
17. Frątczakowie E., J.: „Kodeks drogowy wierszem pisany dla dzieci". TPD, Bydgoszcz 1994.
18. Frątczakowie E., J.: „Stop! - Dziecko na drodze", TPD, 1987.

19. Frątczakowie E., J.: „Wiersze, inscenizacje, opowiadania, zagadki edukacji komunikacyjno-drogowej uczniów szkoły podstawowej". Bydgoszcz 1995.
20. Frątczakowie E., J.: „Zabawy i ćwiczenia w edukacji komunikacyjnej dzieci w wieku wczesnoszkolnym", Wyd. ZNP. Kielce 1995.
21. Hajnicz W.: „Warunki i formy aktywności dzieci w wychowaniu przedszkolnym".
22. Olsztyn 1989. 22. „Idziemy się bawić". Wyd. E. Jarmołkiewicz. Zielona Góra 1992.
23. Jankowska E.: „Przedszkolaki poznają zasady ruchu drogowego". „Wychowanie w przedszkolu" nr 4/1995.
24. Janus R., Nieruszyła E.: „Nie jestem sam na drodze", Wyd. „Innowacje", Goleszów.
25. Janus R., Nieużyła E.: „Nie jestem sam na drodze" - zeszyt ćwiczeń do edukacji komunikacyjnej klasa „0", Wyd. „Innowacje", Goleszów.
26. „Jedzmy prawidłowo rowerem", Wyd. E. Jarmołkiewicz. Zielona Góra 1992.
27. „Jedzmy samochodem", Wyd. E. Jarmołkiewicz. Zielona Góra 1992.
28. Kaliszewska M.: „Kłopoty żółwików" z cyklu „Czerwone - zielone", Wyd. Komunikacji i Łączności. Warszawa 1988.
29. Keller-Hamela M.: „Idę do sądu". Publikacja sponsorowana przez Ambasadę Królestwa Niderlandów. Warszawa 2002.
30. Klus-Stańska D., Nowicka M.: „Bezpieczeństwo dzieci". Scenariusze zajęć dla rodziców i nauczycieli. Oficyna Wydawnicza „Impuls". Kraków 1999.
31. Koczorowska H.: „Znaki drogowe to alfabet wesoły" z serii „Czytam i maluję".
32. Kołyszko J.: „I ty potrafisz narysować drzewo genealogiczne", Wyd. Oświatowe. Gdańsk 1997.
33. Książeczki z serii: Z nami bezpieczniej („Nad wodą", „Zima", Ja, rower i przepisy", „Straż miejska nie tylko dzieciom", „Z rowerem za pan brat...",

„Policja....nie tylko dzieciom", „Narkotykowe dylematy", „Wycieczki, rajdy biwaki", „Nie igraj z...", „I ty możesz pomóc"), Wyd. PPUH BOG. ART. Kajetanów 2000.

34.„Moja droga do szkoły", Wyd. E. Jarmołkiewicz. Zielona Góra 1992.

35.Łosowski R: „Lizaki" z cyklu „Czerwone-zielone", Wyd. Komunikacji i Łączności. Warszawa 1989.

36.Makarewicz K., Czechórska - Krej M. „Klasyka dla smyka" Warsztat z wykorzystaniem metod: wych. Muzyczne C. Orffa, aktywnego słuchania muzyki klasycznej B. Strauss oraz pedagogiki zabawy. Łódź 2004.

37.Mazur J.: „Bezpiecznej drogi przedszkolaku...". Wychowanie w przedszkolu nr 1/1995.

38.Michele Eliot: „Jak dbać o bezpieczeństwo dziecka". Książka i Wiedza. Warszawa 1997.

39.„Milutek i ja poznajemy zasady ruchu drogowego" - karty pracy dla 6 i 7 latków, Wyd. Edukacyjne RES POLONIA Sp. z. o. o.

40.Mizzel Louis R.: „Jak ustrzec moje dziecko?..." Warszawa 1996.

41.Napora E.: „O zasadach bezpieczeństwa w przedszkolu". „Wychowanie w przedszkolu" nr 3/1995.

42.Niewola D.: „Chcę być bezpieczny", Oficyna Wydawnicza „Impuls". Kraków 2004.

43.Ortenzburg D.: „Bezpieczeństwo oraz wypadkowość, a jakość życia w wieku przedszkolnym". Pracownia Nauk Psychologicznych -WSP. Częstochowa 1994.

44.Pałkiewicz J.: „Jak żyć bezpiecznie w dżingli miasta". Fundacja Pałkiewicz. Warszawa 1999.

45.Piechna-Pietrzyk E.: „Zwierzęta na wycieczce" z cyklu „Czerwone-zielone", Wyd. Komunikacji i Łączności. Warszawa 1988.

46.„Policjant twój przyjaciel". Malowanki - kolorowanki opracowane przez Komendę Powiatową Policji w Oświęcimiu oraz miasto Oświęcim.

47. Pomiarowski J.: „Bądź partnerem na drodze". KAW, Warszawa 1985.
48. Rogowska E.: „Edukacja komunikacyjna przedszkolaków". „Wychowanie przedszkolaków" nr 6/1996.
49. Siuda T., Stebelski M., Zaczek-Zaczyński K.; „Elementy ratownictwa i bezpieczeństwa"
50. Siwiec D.: „Bądźmy uważni, bądźmy ostrożni". „Wychowanie w przedszkolu" nr6/1996.
51. Skidmore S.: „Trucizny mogą być wszędzie", WSiP. Warszawa 1993.
52. Skipor-Rybacka I.: „Czy przedszkole przygotowuje dzieci do życia w szkole?" Poznań 1991.
53. Stebelski M.: „Mały ratowniczek".
54. Terlikowska M.: „Draka o drogowych znakach" z cyklu „Czerwone-zielone", Wyd. Komunikacji i Łączności. Warszawa 1988.
55. „Twórczy Nauczyciel" kwartalnik 2000/1, Wyd. „Publisher-lnnowacje". Goleszów 2000.
56. Usielska-Ptaszek H., Gorgon M., Pawłowska M.: „Sześciolatek poznaje zasady ruch drogowego", cz. 1 i 2., Wyd. PWH „WITEX" s.c, Warszawa 1995.
57. Wasilewski J.: „Czy zebry muszą przechodzić po zebrach" z cyklu „Czerwone-zielone", Wyd. Komunikacji i Łączności. Warszawa 1986.
58. Wasilewski J.: „Jak paw przechodził przez jezdnię" z cyklu „Czerwone-zielone", Wyd. Komunikacji i Łączności. Warszawa 1985.
59. Wasilewski J.: „O czym nie wie kret" z cyklu „Czerwone-zielone", Wyd. Komunikacji i Łączności. Warszawa 1985.
60. Wiśniewski K.: „Kolorowe znaki" z cyklu „Czerwone-zielone", Wyd. Komunikacji i Łączności. Warszawa 1987.
61. Wróblewska M., Skrzydlewski J.: „Bezpieczeństwo dziecka w domu, w szkole i na ulicy", Wyd. Siedmioróg. Wrocław 1999.
62. „Wychowanie komunikacyjne" - kolorowanka dla dzieci, Wyd. RONDO.

63.„Wychowanie komunikacyjne" - kolorowanka dla dzieci, klasa „0", Wyd. TEMAT. Toruń 1995.
64.Zgonek E.: „Aby dzieci na drogach były bezpieczne". „Wychowanie w przedszkolu" nr 1/1996.
65.Zgonek E.: „Bądź ostrożny na drodze". „Bro-Posz" Brok.
66.„Z nami bezpieczniej"-kolorowanka dla dzieci. „Dziennik Zachodni" 2002.
67.Zmarzlik J., Piwnik E.: „Dziecko niczyje". Warszawa 1997.
68.WWW.dzieckowsieci.pl
69.WWW.opiekun.pl
70.WWW.microsoft.com.pl
71.WWW.helpline.org.pl
72.WWW.sieciaki.pl

Opracowała: mgr Bożena Mielka